

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara Vergu-Iordache

ASIGURAREA CALITĂȚII LA UNIVERSITATEA SPIRU HARET

Prof. univ. dr. Elena DOVAL
Director al Departamentului de
Evaluare Internă și Asigurarea Calității

O retrospectivă a politicilor și strategiilor de asigurare a calității la Universitatea *Spiru Haret* demonstrează nu numai faptul că întreaga activitate a universității, bazată pe deciziile Senatului Universității, s-a axat, încă de la fondarea acesteia, în 1991 și, mai mult, de la acreditarea ei prin lege, în 2002, pe construirea unei calități solide în procesul de învățământ, dar și crearea și dezvoltarea unei culturi a calității, care se armonizează cu cea europeană în domeniu.

Pietrele de temelie în procesul de asigurare a calității au fost puse prin înșușirea concepției profesorului Aurelian Gh. Bondrea de fondare a acestei Universități, continuând ideile novatoare ale mentorului spiritual Spiru Haret (1851-1912) și, astfel, oferind oportunitatea educației superioare unei mase largi de tineri și adulți. În acest an, în această

lună, se împlinesc 20 de ani de existență a Universității, care poartă cu onoare numele marelui om care a fost Spiru Haret, și 160 de ani de la nașterea acestuia. Este un moment perfect să trecem în revistă câteva dintre realizările Universității în domeniul asigurării calității și să-i prezentăm omagiile președintelui Fundației *România de Măine* și al Universității *Spiru Haret*, prof. univ.dr. Aurelian Gh. Bondrea, care și-a pus în slujba comunității românești întreaga sa știință și forță pentru ca numele marelui Spiru Haret să dăinuie peste veacuri, continuând principiul „Educația are îndatorirea dificilă de a deschide mintea și inima tinerei generații la idealuri fără să piardă însă legătura cu terenul solid al realității” (Spiru Haret), privind spre viitor, deschizând noi drumuri în educația superioară românească și construind o platformă modernă pentru generațiile de mâine.

Un deziderat major, care a jalonat activitatea Universității *Spiru Haret* încă de la înființare, a fost creșterea continuă a calității procesului de învățământ – concept, care a fost înșușit ca fiind unul multidimensional, dinamic și structurat pe

mai multe niveluri, corelat cu cadrul contextual educațional, cu misiunea și obiectivele Universității, precum și cu standardele specifice calității educației și cercetării științifice.

(Continuare în pag. 4)

SPIRU HARET – ASTRONOM

Lect. univ. dr. Mădălina CONSTANTINESCU

Puțini sunt cei care cunosc contribuțiile remarcabile ale lui Spiru Haret la dezvoltarea astronomiei.

Cum cea mai renumită Universitate a vremii era Sorbona, iar cursurile cele mai interesante erau cele de mecanică cerească, era firesc ca trei dintre primii patru tineri ce și vor lua doctoratul la Paris să trateze subiecte din acest domeniu: Spiru Haret, Constantin Gogu (1854-1897) și Nicolae Coculescu (1866-1952). Al patrulea era Gheorghe Țițeica (1873 -1939).

Haret prinde gustul pentru astronomie încă din clasa a III-a de liceu, când îi cade în mână un articol despre... Lună! Nu avea să știe că tocmai acesta va fi astrul pe care va fi înscris pentru totdeauna numele său.

În 1875 Haret își trece la Paris licența în matematică, în 1876 o alta, în fizică, pentru ca, în 1877, să publice primele rezultate ale cercetărilor sale pentru teza de doctorat în *Dărilor de seamă* ale Academiei de științe din Paris.

La 30 ianuarie 1878 susține „una din cele mai frumoase teze de doctorat din câte s-au ținut la Sorbona”, cu tema stabilitatea sistemului nostru planetar, purtând titlul „Despre invariabilitatea

axelor mari ale orbitelor planetare”. Lucrarea a fost susținută în fața unei comisii prezidate de renumitul profesor V.A.Puiseux și va fi publicată în Tomul XVIII al Memoriilor Observatorului din Paris. Se știa deja că planetele își perturbă reciproc orbitele pe care se deplasează, orbite care se abat astfel de la forma de elipsă, „legiferată” de Kepler. Aceasta influență se manifestă prin masa lor, care intervine în ecuațiile matematice ce descriu acest fenomen complex. Teza a avut mare răsunet și a fost tipărită în 1878 la *Facultatea de științe* din Paris și apoi, în 1885, în *Analele Observatorului astronomic* din Paris. Este primul doctorat în științe dat de un român la Paris și al patrulea doctorat în matematică luat de români.

Celebrii matematicieni Pierre Laplace (1773) și apoi Louis Lagrange (1776) luaseră deja în considerare, cu mult înaintea lui Haret, influența maselor unor planete, care intervin în ecuații la puterea întâi, și unul și celalalt au constatat că, în acest caz, axele mari ale elipselor pe care le descriu sunt invariabile într-o bună aproximație. Chiar dacă masele intervin în ecuații la puterea a doua, teoria rămâne valabilă, așa cum arătase Siméon Denis Poisson în 1808. Un alt francez, Mathieu, a încercat chiar o extensie până la puterea a treia.

Dar iată că Haret demonstrează că, în acest caz, orbitele descrise de planete nu mai sunt atât de stabile pe cât se credea, ci suferă o oarecare variație în timp (variații seculare). Nu poate fi deci vorba de o stabilitate absolută în sistemele planetare. Cercetările lui Haret au fost continuate de Henri Poincaré (1854-1912), care a apreciat chiar descoperirea făcută de acesta ca „o mare uimire”.

Studiind la rândul său teza lui Haret, Felix Tisserand (1845-1896) recomanda, în celebra sa carte “*Traité de mécanique céleste*”, vol.I, extinderea metodei la cazul planetei Saturn, pentru a verifica rezultatele lui Urbain Le Verrier (1811-1877) privind perturbațiile acestei planete. Cercetările lui Haret au fost reluate mult mai târziu de J. McFeyff (1955), pe baza noilor teorii și tehnici de calcul.

Teza sa de doctorat despre axele orbitelor planetare reprezintă cea mai importantă

contribuție științifică a sa. După ce Kepler a enunțat prima lege a mișcării planetelor, iar Laplace și alți savanți au arătat că axele majore ale orbitelor planetelor sunt stabile, Spiru Haret a demonstrat că, din contră, aceste axe nu sunt absolut stabile. Descoperirea sa a fost crucială, dar după întoarcerea în țară, savantul a renunțat la cercetare și s-a dedicat îmbunătățirii învățământului românesc, contribuind fundamental la dezvoltarea acestuia, în timpul celor trei guverne liberale sub care a fost ministru al educației. Direcția de cercetare deschisă de el a fost continuată de Henri Poincaré și de alți savanți străini. Chiar dacă nu decisive, rezultatele cercetărilor lui Haret l-au ajutat pe Poincaré să caute, să găsească și să ofere noi metode fundamentale, revoluționare și utile pentru cele mai multe domenii ale științei. Realizările celor doi savanți au marcat sfârșitul unei ere vechi și începutul uneia noi în matematică în general, și în mecanica celestă, în special.

Haret a demonstrat instabilitatea modelului problemei cu n-corpuri, însă considerând frecvențele ca fiind incommensurabile. Luând în considerație și commensurabilitățile, și folosind seriile Fourier generalizate (care generează soluții cvasi-periodice), Poincaré a demonstrat divergența acestor serii, ceea ce înseamnă instabilitate în maniera rezultatelor găsite de Haret. Rezultatele cercetărilor întreprinse de Haret și Poincaré arată că problema stabilității sistemului solar rămâne nerezolvată. Opera lui Haret marchează începutul sfârșitului unei epoci a încercărilor exclusiv cantitative din matematică.

Haret a mai publicat câteva articole de astronomie: despre accelerația seculară a Lunii (1880), despre pata roșie de pe Jupiter și meteorul luminos de la 30 noiembrie 1912 (1912).

Spiru Haret poate fi considerat primul astronom teoretician român din veacul al 19-lea. Întors în țară în 1878, Haret este numit profesor de mecanică rațională la Universitatea din București până în 1910, când se retrage la pensie, cedând locul lui Dimitrie Pompeiu (1873-1954).

Ca ministru al educației, Spiru Haret a emis decretul de înființare a *Observatorului din București*, prima instituție românească dedicată cercetării astronomice.

SPIRU HARET (1851-1912)

Speranța lui Spiru Haret se îndrepta, în epoca lui, în plin proces de reorganizare și restructurare a școlii românești, spre adâncirea cunoașterii și înțelegerii legilor mecanicii sociale, spre instrucție și educație civică lărgită, spre explicarea rațională a mișcării sistemelor sociale și atragerea indivizilor reali, a grupurilor sociale la o activitate socială constructivă, la soluționarea inteligentă a dificilelor probleme ale existenței individuale și sociale. El pleda pentru mobilizarea echilibrată a resurselor materiale și umane, pentru intervenția activă a factorilor economici, intelectuali și morali, care, în teoria lui, în sociologia haretiană, reprezentau forțe generative ale dinamicii sociale.

Prof. univ. dr. Aurelian Gh. BONDREA
Neoharetism la începutul secolului XXI,
Editura Fundației România de Măine, București, 2007

ELEMENTE DE BIOGRAFIE

Prof. univ. dr. Emilian M. DOBRESCU
Facultatea de Sociologie-Psihologie
Secretar științific al Secției de științe economice,
juridice și sociologie – Academia Română

Spiru C. Haret a fost, în opinia multor intelectuali, personalitatea cea mai reformatoare a începutului secolului al XX-lea în România. S-a născut la 15 februarie 1851 la Iași. Studiile le-a făcut la Dorohoi, Iași și București. În 1862 intră ca bursier (era copil sărac, dar foarte dotat pentru studiu) la liceul Sf. Sava. În decembrie 1870, deși student în anul II la fizică și matematică, obține prin concurs catedra de matematică la Seminarul central. După un an a renunțat la catedră pentru a-și continua studiile la Universitate, pe care le termină în 1874.

După moda timpului își ia licența în matematică, la Paris, în 1875, apoi, întrecând moda timpului, licența în fizică, tot la Paris, în 1876. Devine doctor în științe, tot la Paris, în 1878, cu teza „Sur l'invariabilité des grandes axes des orbites planetaires” („Asupra invariabilității axelor mari ale orbitelor planetare”), ducând mai departe și corectând cercetările lui Laplace, Louis de Lagrange și Denis Poisson asupra variației axelor orbitelor planetare. Haret pune în evidență, în teza sa, termenii „seculari puri” și „gradul al treilea”, care înfățișează într-o altă viziune stabilitatea sistemului planetar. Eruditul matematician și astronom Jules Henri Poincaré observa atunci: „În 1878, Spiru Haret a dovedit existența termenilor seculari de gradul III și acest rezultat a provocat o mare uimire”. În 1885, teza de doctorat al lui Haret este republicată în *Analele Observatorului Astronomic* din Paris, apoi a fost republicată de Poincaré în 1889. Facultatea de științe din Paris trimite o adresă Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice, felicitând România, țara care a produs și posedă asemenea talente. Târziu, în 1976, cu prilejul împlinirii a 125 de ani de la nașterea lui Spiru Haret, un crater de pe suprafața Lunii, pe coordonatele: latitudine 59 de grade sud și longitudine 176 grade vest, în partea lunară invizibilă, a primit numele lui Haret. Era primul român care anuța valoarea, confirmată apoi, a Școlii românești de matematică.

(Continuare în pag. 2)

Activitatea politică a lui Spiru Haret între anii 1907-1911

Lect.univ.dr. Gheorghe COSTACHE,
Lect.univ.dr. Denisa BICĂ

Activitatea științifică și didactică a academicianului Spiru Haret a fost dublată de cea politică.

Părintele învățământului modern românesc a intrat în Parlamentul României la alegerile din anul 1896 ca deputat de Ilfov. A fost ministru în 3 guverne (1897-1910), deputat în 5 parlamente (1896-1912), una din personalitățile importante ale Partidului Liberal, ctitorul curentului de modernizare și reformă a României, ce-i poartă numele.

Perioada 12 martie 1907 – 28 decembrie 1910 a fost, atât în plan intern, cât și extern, densă în evenimente, ce au influențat economicul, socialul și politicul României. Vorbind despre momentul revenirii în parlamentul țării, Spiru Haret caracteriza împrejurările: „o țară întreagă își pierdeuse capul. Pe unii furia nesocotită îi ducea mai departe chiar decât voise ei, încât ajungeau să nu mai știe nici ce vor, nici ce fac. Alții, de frică provocată de întâmplări prezente, necunoscute de generațiile grave, cer să se sfârșească odată haosul, oricum și prin oricine”.

Convins de nevoia găsirii unor oameni „cari să aibă curajul a privi pericolul în față și a găsi mijloacele de a face nici mai puțin decât trebuia, dar nici mai mult”, ministrul în guvernul național

(Continuare în pag. 8)

Comisul Costache Haret, tatăl lui Spiru

Ana-Nina, sora lui Spiru Haret

Mătache Ștefanovici, bunicul dinspre mamă al lui Spiru Haret

Adam Haret, unchiul lui Spiru Haret

(...) În 1904 eram copist la Ministerul Cultelor și Instrucției Publice, și-l vedeam din când în când intrând ori eșind pe coridoarele întunecoase ale marelui clădiri din strada Diaconescu. Trecea repede și avea totdeauna o înfățișare sură și rece. Prin birouri seoseau din când în când *caetele*, în care erau întrebări scrise de multe ori de mână lui. Cerea răspunsuri precise asupra unor chestii care-l interesau. Hărtiile care treceau pe sub ochii lui, și pe care puneau o rezoluție, deci nu rămăneau uitate. Astăzi era o chestie mare, care privea clădirea unei școli, mâni afacerea unui umil învățător. Nu-i era străin nimic din lucrările enormului minister. Aspru, rece și precis ca un matematic... Cu toate acestea înfățișarea înșela. Omul acesta uscat în aparență era un sentimental. Pe când caetele circulau și funcționarii le priveau cu bătaie de inimă, pe când rezoluțiile lui ministeriale scrise cu slove neregulate și mărunte, trase de-un vârf de ac parcă, provocau adrese și circuli, care n-aveau un înțeles complex pentru fiecare serviciu în parte, – din toate, ministrul școalelor dădea un tot armonice și pregătea opera lui școlară și economică. La munca aceasta puneau pasiune, durere și patriotism. Cu cercurile culturale urmărea luminarea norodului; cu întovărașirile, ridicarea economică; cu înmulțirea școlilor, răspândirea culturii.

Mihail SADOVEANU

SPIRU C. HARET. ELEMENTE DE BIOGRAFIE

(Urmare din pag. 1)

Spiru Haret putea să rămână în Franța profesor universitar. A preferat să vină în țară, la *Facultatea de Științe* a Universității din București, unde devine profesor încă din 1878, în urma unui strălucit concurs; din 1882 era profesor de *geometrie analitică* la Școala de Poduri și Șosele, devenită ulterior *Universitatea Politehnică*. Profesează până în 1910, când se pensionează, iar după aceea, ține prelegeri de popularizare la *Universitatea Populară*. În 1910 publică *Mecanica socială*, la Paris, utilizând pentru prima oară matematica pentru explicarea și înțelegerea fenomenelor sociale.

Dar, marile realizări ale lui Haret nu s-au produs numai în știință. El aproape și-a părăsit creația de specialitate, care ar fi putut fi atât de bogată, după remarcabilele începuturi, pentru a se pune „la dispoziția evoluției mediului social căruia aparține”. Tot genul său creator s-a remarcat aici. Era solicitat, din 1879, de către Ministerul Culetor și Instrucțiunii Publice. Inspectează școli și face rapoarte, predează comisii de examinare, este membru în altele. În 1882 este numit membru în Consiliul Permanent de Instrucțiune. În 1883, P. S. Aurelian îl numește inspector al școlilor. El cunoaște bine pe D. A. Sturza, mai ales de la Academia Română, al cărei membru corespondent devine în 1879. (D. A. Sturza era membru activ din 1871).

În 1885, D. A. Sturza, ajungând ministru la Culte și Instrucțiune Publică, îl cheamă pe Haret ca secretar general al ministerului. Haret publicase, cu câteva luni înainte, un *Raport asupra stării școlilor*, foarte documentat și cu un mare curaj în susținerea opiniilor. Cu Spiru Haret lângă el, Sturza încearcă reorganizarea învățământului, după ce mai înainte, pe același teren, eșuaseră P. P. Carp, Titu Maiorescu și V. A. Urechia. Proiectul lui, foarte bine studiat și documentat, va fi un izvor de inspirație pentru reformele lui Take Ionescu și Petru Poni). De pe urma colaborării de acum, Sturza rămâne cu un mare respect pentru capacitatea intelectuală și organizatorică a lui Spiru Haret și, ulterior, după ce ajunge lider al PNL, va păstra pentru el o caldă prețuire. Cu D. A. Sturza în fruntea guvernului, Spiru Haret va fi de trei ori ministru al Instrucțiunii Publice, între 31 martie 1897 – 11 aprilie 1899, 14 februarie 1901 – 22 decembrie 1904 și 12 martie 1907 – 29 decembrie 1910, perioadă în care a reorganizat întregul învățământ românesc. Ministru atâta timp, Haret a avut posibilitatea, pe care, alți miniștri ai Instrucțiunii de mai înainte sau după el, n-au avut-o, nici V. Conta, nici T. Maiorescu sau D. A. Sturza, Take Ionescu, P. Poni, C. Mărzescu, S. Mehedințiu, P. P. Negulescu, I. Popovici, aceea de a-și pune legile în aplicare, exemplu rar în România, al unei opere de mare continuitate. El s-a devotat cu totul școlii și a avut marea înțelepciune de a ști să se facă tolerat de morala epocii pentru a-și îndeplini realizările. Mare în simplitatea felului său de a fi, grație însușirilor sale, Haret a știut să-și găsească colaboratori admirabili și să fie neconștient înconjurat de încrederea lor. În guvern era stimat și prețuit de toți colegii. Nu refuza nicideată un serviciu, totdeauna când se făceau bugete, știința lui matematică era o binefacere pentru guvernele liberale. Modest în pretențiile sale, la guvern sau în afara lui, rămănea același om.

ORIGINEA NUMELUI «HARET» – după Știri nouă despre Spiru C. Haret – lămuriri, date biografice și scrisori, de economist D. Furtună, Ședința publică a Academiei Române de la 2 iulie 1937. În privința numelui de familie, Haret, îl aflăm atât la răzeșii din Sudul Moldovei, prin ținutul Punei, cât și în Nordul Moldovei, opinând că ar trebui să ne gândim la pronunția populară «hărete» (pentru erete). Filologii își vor spune cuvântul. Noi credem că, la origine, avem un nume de botez: la 1 iunie biserica ortodoxă serbează pe Fecioara Harita; la 5 octombrie, Haritina; la 1 iunie, la 3 septembrie și la 9 septembrie avem în calendar pe Hariton...

Vom aminti numai faptul arhicunoscut că, în vechime, se obișnuia, în chip statornic, ca numele copilului să fie pus de către preotul care venea să citească rugăciunea îndată după naștere și el îl punea căutând la finea Molitfelnicului ce anume sfânt era în acea zi. Cu mai mare sfințenie s-a respectat obiceiul acesta în Ardeal; de aceea avem acolo foarte multe nume de profeți și patriarhi din Vechiul Testament: Avram, Moise ș.a. Preotul era ținut de dătină să pună aceste nume. Tot așa a fost și cu Harita, Haritena, Haret. Prin satele dorohoiene, găsim o mulțime de «A Haretului», «Haret»,

«A Haretei». Documentar, dovedim acest lucru prin trei mărturii: 1. într-un act cu data de 1831, din Botoșani – o hotarnică – se zice că linia merge «până în locul Haretului Gheorghiu»; 2. în pomelnicele bisericii din Fandolica, jud. Dorohoi, o ctitorie a familiei Haret, găsim în fruntea tuturor pe bătrânii Haret și soția sa Sofia; 3. în fine, într-un contract original, scris cu slovă chirilică, având data de 22 aprilie 1849, găsim semnat de mai multe ori, cu mână proprie: «N. Haritu Sardar». Poporul le-a zis «Haretu» - ei însă erau conștienți pe acea vreme că e vorba de zicerea bisericească – din calendarul grecesc la origine «Harita» sau «Haritu» sau «Hariton». Pentru noi, față cu mărturiile de mai sus, rămâne neîndoios că «Haretu», la origine este un nume de botez. Cercetările d-lui Adamescu pomenesc despre bunicul Ministrului, Haralambie Haret, arendaș, căsătorit prima oară în 1813 și a doua oară în 1820. El are mai mulți copii, dintre care cunoscuți sunt: Mihalache, Anastasie, Frosa (căsătorită D. Botez), Costea și Adam.

Costea este tatăl lui Spiru C. Haret. Bunicul ar fi fost pribeag prin Basarabia după 1821, iar la 1835 a venit din nou în Iași, unde este și locul de naștere al ilustrului nepot (15 februarie 1851).

Costache sau Costea Haret s-a născut la 1820 și s-a căsătorit în 1850 cu Smaranda, fiica lui Matache Ștefanovici. Aceste știri sunt foarte importante pentru legăturile lui Haret cu Dorohoiul și cu Botoșanii. Comisul Costache Haret a fost membru al Tribunalului Dorohoi în 1858–1859, iar copiii săi sunt cinci: Spiru, Alexandru, Mihai, Pulheria și Ana...

Am controlat cu luare aminte actele Tribunalului Dorohoi și am constatat că tatăl Ministrului a funcționat prea puțin timp aici – în calitate de asesor – în cursul anului 1858. În hotărârile de la 6 noiembrie el încă nu apare. Erau numai magistrații lancel Anastasiu (acesta este Președintele în tot timpul cât va funcționa Costache Haret ca asesor al său) și Iorgu N. Misihănescu.

Pentru prima oară apare Haret într-un proces, la data de 12 noiembrie 1858. Observ două lucruri interesante: 1) în hotărârea ce se dă atunci, Haret face «osăbită socotină». O motivează cu texte de legi. Și foarte des, în toate deciziile ce vor urma, el face opinie separat. Poate că și aceasta este cauza scurtului timp ce i s-a rezervat să stea în Dorohoiul nostru! 2) mai observ că la această hotărâre, și în toate până la sfârșit, el iesește cu mâna proprie: Harit.

Nicideată Comisul nu-și trece titlul de boierie. El semnează cu i, Harit, și m-și pune nicideată numele de botez Constantin sau Costea, cum i se zicea. De altfel, și fiul său, Ministrul, va semna tot astfel: scurt și cu trăsătură subțire, tranșantă. Două din literele întrebunțate de către Comis, în iscălitura sa, sunt chirilice (H și r) iar trei (a, e și t) sunt latine. Tot așa semnai și colegii lui ceilalți; numai Președintele, Aga Anastasiu, era mai progresist decât toți, căci singur el iesește întru tonul cu litere latine.

Forma aceasta «Haretu» este redată de către «directorul» (grefierul) de atunci, Alecu Ivanovici. Grefierul rostea astfel pronunția cuvenită. Lumea îi zicea «nobilul Costache Haretu». Termenul acesta ne vine înainte, în 18 mai 1859, când, Comisul înscriindu-și pe copilul Spiru în clasa I la Școala Primară din Târgul Dorohoi – se înseamnă în catalog lămurirea: «fiu al nobilului Costache Haretu». Cu câteva luni mai înainte, în aceleași acte dorohoiene, de care se servea zilnic Comisul nostru, cetim: «Suplica d-sale nobilului A. Răut cerând a i să facă îndestulare atât D-sale cât și la alți trei frați cu 20 stănișii pământ la Becceți, ce să stăpânească de D. Stolnicul Grigore Brăhă (1 oct. 1858)». Am citat în întregime și în graiul lor astfel de acte, ca să se vadă bine lumea de Stolnici, Comiși, Cluceri, Bani – fără bani – răzeși cu puțin stănișii de pământ, dar totdeauna nobili, și în fine Visternice – dintre ciobanii lui Bașola, între care se găsea în anul Unirii Principatelor și nobilul Costea Haret, om foarte sărac, atât de sărac încât ar dispăcea să facă uz de titlul boieresc ce i se dăduse. În actele de mai sus, din 3 septembrie 1859, (...) funcționarii îi transcriu numele: Haretu; dar cu data de 5 septembrie, imediat, când Haret cercetează «din cuvânt în cuvânt» copia aceluia act, cum și în 6 octombrie, iscalește: «Haritu».

În 27 noiembrie 1859, la finele unui act de înestrare, grefierul îi transcrie numele: C. Haretu. Dar el însuși scrie: «Copia actului de față cercetându-l să din cuvânt în cuvânt, și fiind întocmai cu originalul, se adevărește (ss) Haritu».

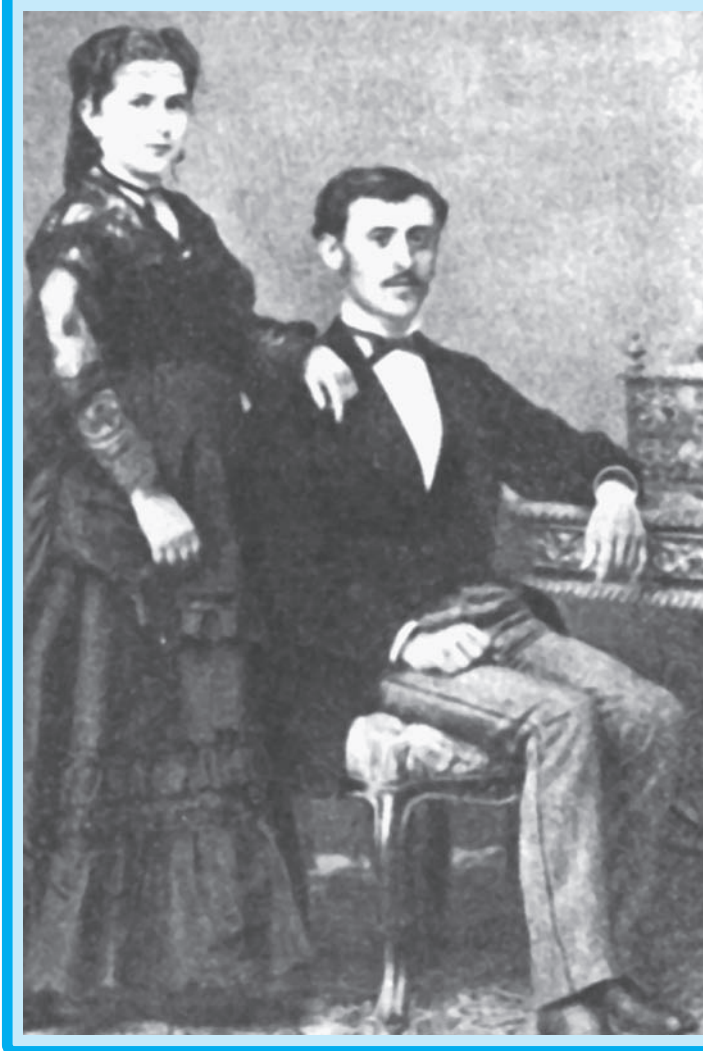
... Poate cărua copilul – acum de 9 ani – Spiru C. Haret îi va fi calculat, cu exactitate matematică – în graiul semirusec al acelei vremi în care până și slujitorii Tribunalului purtau uniforma căzăcească. Iar la 28 aprilie 1860, vedem în catalogul

Școlii Primare că fiul său, Spiru, este retras din clasa a II-a... Costache Haret mergând la Iași din nou, își dă copilul la Școala din Sărărie, în clasa a II-a, ca să o termine. Și directorul scrie în catalog că: «Spiru Haret, de 9 ani, e fiu al Comisului Costache Haret și a Smarandei din Iași».

Atâta știm, că spre finele vieții, tatăl lui Spiru Haret se afla retras la familia învățătorului Cărlănescu – rude – și că el se afla îngropat la mănăstirea Râșca. Tăcerea din toate părțile asupra acestui punct și relatările biografice că Spiru C. Haret a fost susținut de timpuriu prin școli de către o matusă a sa din București – sunt indicații că ultimii ani ai Comisului, tatăl său, au fost ani grei.

... Noi bănuim că nici pe departe nu poate fi vorba de o retragere la țară, cum a fost cazul patriotului C. Negri, care din Ministru – devine – după dorință sa – modest primar la Târgu-Ocnă. În stingerea lui Costache Haret la Bogdănești-Baia trebuie să ghicim ceva cu totul trist, vreo adăncă lovire din partea dușmanilor. Nedreptăți de acestea împotriva unor oameni cari n-aveau drept amare decât înălțarea zadarnică a mâinilor către cer, au făcut pe Postelnicul N. Istrati dela Rotopânești și de preotul Grigore Conta – tatăl filosofului – să lase cu jurământ înfricoșat ca să nu se afle nicideată la urmași fotografia lor. Noi credem că în taina despre tatăl Ministrului Haret trebuie să cetim ceva din durerea înăbușită a acestora.

Riposta răzbumătoare a ilustrului său fu se știe care a fost: muncă extraordinară, dedicație științii pure și închinare devotată celor umili. În legătură cu această simțire pentru popor, vom rezuma încă o mărturie dorohoiană în care apare Comisul Costache Haret. În calitate de asesor, încomete, la data de 12 noiembrie 1859, în Dorohoi «catagrafia de avere» mișcătoare și nemiscătoare rămasă dela răposatul Prințip Panaite Moruzi, aflată pe moșia Zvorăștea». E vorba de moșia denumită astăzi Vârful-Câmpului. Comisul Haret constată hotarele acestei moșii, constată că răposatul Cneaz își avusese locuința în Zvorăștea, unde își avea o parte și

fratele său, Alecu Moruzi, constată apoi că după măsurătoarea făcută de către geometrul Costache Braun Sărdar, partea lui Beizeleda Panaioaitea n-are mai puțin decât 3.517 fâlcii și 25 prăjini, în valoare de 84.415 galbeni 18 lei și 20 parale. Socotela materială, matematică, la care se adaugă cu exactitate mii de vite, acaretele, morile, lazurile, tot calcule materiale importante. Dar cele morale? Aici a locuit Comisul C. Haret și cu familia sa, întrucât este știut că soția sa era născută Ștefanovici.

Prin opera sa, dar și prin felul său de a fi, Spiru Haret a creat în operă un adevărat curent, haretismul. Esența lui a constat în introducerea factorului cultural și economic în masa poporului român, adică la sate, servindu-se pentru aceasta, în primul rând, de învățători. Metodele folosite de Haret nu sunt extraordinare. Sunt luate din arsenalul vremii. Dar a știut să le promoveze cu mare consecvență și înalță cunoașterea a firii omenești. Iată, de pildă, spre deosebire de oamenii politici ai vremii, aproape de toți, Spiru Haret are o extraordinară de bogată corespondență, deopotrivă trimisă și primită. Pentru că el, ca nimeni altul „a avut ideea și, mai mult decât atât, a avut îndemnul inimii – să răspundă fiecărui învățător și nu

numai învățătorilor, care i se adresau direct.

Răspundea tuturor scrisorilor pe care le primea cu „domnule învățător” și încheia cu „al dumitale devotat”. E lesne de înțeles ce simțea învățătorii căruia i se adresa astfel. Îi dădea impresia clară că e un om util societății. Aveau acest sentiment și cei care nu-l scriau, dar știau că-l pot scrie, că e cineva din lumea înaltă, de acolo de la București, care se interesează și de ei, și de munca lor.

Scrisorile lui Haret depășeau nivelul individual asupra celui care îi scria și „se constituiau într-un fenomen pentru întreaga învățătorime și pentru mulți alții: preoți, profesori, cooperatiști”. „După concepția unora, domnilor, – spunea Spiru Haret, la 4 decembrie 1903 – în Cameră - ar trebui ca ministrul Instrucțiunii să fie un Dalai Lama de care să nu se

a fi un instigator. El a transformat învățătorul în educator, pe unii chiar în apostoli. „Haret este o dovadă de ce poate să facă un om când se acordă cu vremea sa, când știe totuși să se distanțeze de ea prin ideal și când are instituția și instinctul metodei adevărate”(V. Băncilă).

Pentru a da învățătorilor o pregătire mai adecvată, Haret reorganizează școlile normale. Introduce în cadrul lor lucrările practice, agricole (postulând că „învățătorul să fie sătean el însuși și, prin urmare, să păstreze iubirea pământului și deprinderile de a-l lucra”). În 1903, ridică numărul anilor de studiu de la 5 la 6 ani, ceea ce a rămas după sine o schimbare importantă a programelor în așa fel încât să împlinească un deziderat: „învățământ practic pentru viață, potrivit nevoilor noastre social-economice, precum și aspirațiilor noastre naționale”.

„L-am cunoscut când a fost trimis de Ministerul Domeniilor să ridice planul unei moșii în apropiere de Buzău. A tras în gazdă la un vecin, care, neavând cele de trebuință pentru primirea unui oaspete atât de simandicos, a făcut apel la noi. I-am dat de toate (...), deși aveam o gospodărie ca în vremurile feudale. Eu eram pe vremea aceea tare zburdnică. Circulam din zori până în seară. Haret m-a văzut jucându-mă cu mingea. Tinerețea și zburdălnicia mea l-au atras. Peste câteva luni m-a cerut în căsătorie. Cum vezi, un adevărat coup de foudre (...). Deși mult mai în vârstă decât mine, Haret era foarte copilăros. După ce ne-am căsătorit, multe rude și prietene de ale mele se minunau că un om atât de serios în treburile publice poate face năzbătăile pe care le făcea el. De altfel când era copil, se mutau vecinii din mahala, atât era de zurbagiu. Mi-aduc aminte că venisem odată de la operă. Văzusem Faust. Și întors acasă, în halat și în papuci, s-a apucat să joace balet cu atâta convingere încât un papuc i-a zburat drept în fundul sobei. Făcea fel de fel de ghidușii. Îi plăcea nespun și cunoștea toate rolurile din opere. Le întona fără greșală. (...) Prietenii cei mai buni au fost Petrică Orleanu, ing. Mihail Râmniceanu și Hârjeu. Nu puteai să nu iubești pe un om blând ca el. Se purta atât de bine cu țărânii încât aveau impresia că moșia lui le aparținea. Cu servitorii se purta prietenește. (...) Pe cât era de vesel și de mulțumit în casă, pe atât de mult îl amăra politica. Munca și necazurile l-au răzbit însă. Lucra uneori noaptea până la 3:00-4:00 și se deștepta devreme. Situația lui în partid era dintre cele mai bune. Au vrut să îi ofere șefia când s-a îmbolnăvit D.A. Sturza”. (Din interviul acordat de Ana Haret lui Radu A. Sterescu, apărut în *Universul literar* din 14 ianuarie 1939.)

Învățătorul trebuie să fie, după cum spunea Spiru C. Haret, cel puțin ca intenție, „harnic, modest, devotat și muncitor priceput, muncitor pentru îndreptarea spre bine a țării noastre”. La 24 ianuarie 1908, Haret declara în Parlamentul României: „M-am străduiut ca din învățătorii și preoți să creez o forță pe care s-o îndrept întregă contra stării de ignoranță și de decădere a țărânilor sub toate formele ei”. A reușit el? Nicolae Iorga rezuma gândul foarte multor români când declara, la Congresul învățătorilor din 1909: „Când vă vorbesc despre el, în semn de respect, sculăți-vă în picioare. Câți știutori di care erau în România? În 1899, recensământul stabilește 22%, din totalul populației. În 1909, din 5.047.342 locuitori de peste 7 ani, 1.986.982 știu scris. Deci, un procent de 39,4% dintre aceștia, iar 106.713 au studii superioare.” Nu era mult. Dar, știința de carte făcea pași însemnați. O creștere, iată, de 17% în zece ani. Ea apare și mai importantă dacă ne raportăm numai la populația rurală, unde de la 15,2% știutori de carte din 1899 se ajunge la 34,7 în 1909. Progresul se datoră atât mersului natural al lucrurilor, sporului populației, cât și măsurilor înțelepte ale lui Spiru Haret. În cele mai multe state europene de atunci sarcina învățământului o purtau comunele.

La noi numai partea materială era pe seama comunelor, plata corpului didactic intrând în sarcinile statului. Haret creează mereu noi posturi de învățători (sporul e circa 200 pe an între 1896 – 1910, cu excepția anilor 1899 – 1904, ani de criză). În 1910 erau 4.695 de școli rurale. Alte câteva cifre: în 1910 numărul promoțiilor se ridica la 306 123 (în 1894 fuseseră numai 90 606). Prin circularele sale, repetate și amănunțite, prin tot felul de intervenții determină și o sporire corespunzătoare a localurilor de școală. Între 1897 – 1910 s-au ridicat în toată țara 2 343, din care 1980 în timpul în care Haret a fost ministru. Cât efort pentru dotarea acestor localuri! Pentru că bugetul statului și al comunelor nu îngăduia împărțirea gratuită de cărți, după cum se făcea în unele state, Haret a dispus editarea lor de către minister pentru a le face mai ieftine. În felul acesta a și dobândit cum 30 000 lei pe an cu care dădea gratuit cărți la cei mai săraci dintre elevi. În 1903 a simplificat programul învățământului primar, dând importanță materiilor de interes practic. El extinde însemnătatea lucrului manual, legiferată de Take Ionescu în 1893. Pune în practică cu adevărat necesitatea unui adevărat învățământ agricol. Cât n-a făcut în această privință! Apelurile sale către proprietari și arendași pentru a pune la dispoziție pe lângă școlii loturi de cultivat și de grădină n-au rămas fără răspuns în cele mai multe locuri. A creat posturi de învățători agricoli ambulanți, a instituit sărbătoare sădării pomului, i-a asociat pe școlari la câștigul material obținut din cultura pământului. Școlile profesionale agricole și comerciale – cu excepția celor agronomice și silvice – aparțineau tot de Ministerul Instrucțiunii Publice și Cultelor, nu de cele ale Industriei și Agriculturii. Aceasta pentru uniformizarea pregătirii. Fiecare profesie își avea școli proprii primare, secundare și superioare. Prin legea din 1898, limba latină a fost scoasă din clasele școlilor inferioare. Termenul alegerii profesiunii s-a prelungit până la al 15-lea ani de vârstă. Școala secundară avea, aproape ca peste tot în Europa, opt clase. Cursul inferior era unificat în toată țara.

„Organizarea școlii secundare române este cea mai frumoasă și cea mai unificată din Europa” – scria ziarul *Maghiarország* la 24 martie 1911, uimit că în România s-a rezolvat unificarea tuturor școlilor secundare, idee apărută în Germania, dar nici acolo complet generalizată. „România este acel stat din Orientul Europei care este cel mai susceptibil culturii apusene și și-o însușește cel mai curat – scria același ziar maghiar. Ungaria deja demult nu-și mai îndeplinește misiunea de a răspândi în Orient cultura apuseană. Din contră, România va fi drept să se plângă că între ea și apusul Europei s-a vărat un stat consumativ care îi împiedică progresul și acest stat este Ungaria. România este Japonia Europei, iar noi suntem imperiul chinezesc în Europa” cuvinte de flatareisrie. Ele nu puteau ascunde realitatea tristă a milioane de analfabeți. O povară pentru generațiile ce urmau, serioasă cauză de rămânere în urma. Geniul organizatoric al lui Haret și al altora era lumina care dădea speranțe, dar și scotea în evidență întunericul neștiinței.

Pentru toata lumea era o necesitate, pentru Haret era viață însăși. Menirea școlii era, o știu toți să formeze buni cetățeni, dar Haret a voit, ca nimeni altul într-o funcție ca a lui atât de responsabilă, să formeze cetățeni români care să-și iubească țara fără rezerve și să aibă încredere în ea și în viitorul ei. Cum era posibil, o spunea adesea, „să manifeste nepăsări în zilele mari, de sărbătoare națională sau de ce fugeau flăcări sateilor cu atâta groază (vezi *Amintirile din copilărie* ale lui Ion Creangă) de datorită de a-și sluiji patria ca militari?” „Cum – spunea Haret în 1905 – școala românească nu va fi în stare să lămurească pentru copiii de români ideea de patrie? Ea nu a putea să-i facă să înțeleagă ce înseamnă să fi Român? Școala primară trebuie să fie adevărata școală națională sau nu va fi deloc”.

Școala era centrul viu al societății, expresie a acesteia, și în slujba acesteia.

Haret stabilește criterii mai limpezi și mai judicioase în recrutarea profesiorilor, introduce inamovibilitatea lor, în 1898 introduce alte metode de învățare a limbilor străine, a istoriei, a geografiei, științelor naturale, de asemenea a muzicii, în gimnaziu și licee, cautând să înlăture metode mecanice și să încurajeze participarea elevilor.

O multime de inițiative din viața românească a vremii au plecat de la Spiru Haret.

El este cel care a înființat grădinițele de copii în România, cea dintâi deschizându-și porțile la 1 decembrie 1897. Până în 1909 erau 168, din care 13 erau urbane (la 2 iunie 1909 a fost promulgată la *Legea pentru școlile de copii mici*(grădinițele de copii)).

Haret încurajează cursurile de școli didactice și, efectiv, sub ministeriatul său, cu sprijinul financiar al ministerului, s-au editat cărți școlare de toate felurile și pentru toate materiile de învățământ. Nu erau toate bune, dar ele au contribuit la așezarea învățământului pe o temelie științifică. Pentru a pune capăt comerțului de cărți de școală a oficializat manualele didactice de curs primar. El nu a mai admis decât un singur abecedar și o singură carte de lectură. Vândute la un preț stabilit de minister, s-au adunat și fonduri pentru ajutorarea copiilor săraci cu cărți și rechizite. Desigur, i s-a putut imputa ministrului că, introducând un monopol a suprimat orice emulație între autorii de manuale, a nimicit concurența între autori și editori și, implicit, a redus valoarea manualelor școlare. Nu-i mai puțin adevărat însă că măsura lui Haret era dictată de împrejurări și la vremea ei efectul pozitiv a fost substanțial.

Ministerul atrage numeroși scriitori ca „referendari” la *Casa Școalelor* sau conferențieri la cercurile culturale sătești (create tot de el). Era și un mijloc de a-i ajuta material. Amintim, printre ei: Alexandru Vlahuta, George Cosbuc, Mihail Sadoveanu, St. O. Iosif. În afara *României Pitorești*, Vlahuță scrie, la sugestia lui Haret, *Din trecutul nostru* și *Pictorul Grigorescu*, St. O. Iosif traduce din operele lui Wagner și evocă figura lui Ștefan cel Mare într-un poem apărut în revista *Semăntătorul*(nr. 25 din 1905), George Cosbuc scrie *Războiul pentru neamănare*, Al. Macedonski, O. Goga. Petre Dulfu, Mircea Demetriad scriu piese de teatru pentru teatru sătesc. Cum lipeau cântecele patriotice la serbările școlare, Haret îl solicita pe Gavril Musicescu, care îi compune 25 de cânturi. D. Kiriac vine cu lucrarea *Coruri școlare*, Teodossiu cu *Ciripit de pălărie*. Se alcătuiește și o *Colecție folclorică* de balade, poezii, obiceiuri, proverbe. Încep să se strângă obiecte pentru un Muzeu de artă națională, în care scop Ministerul Instrucțiunii cumpără casa pictorului Th. Aman și operele lui Grigorescu. O circulară din 19 aprilie 1903 obliga studenții și școlile de arte frumoase să pregătească, pentru diploma de absolvire, reproduceri după evenimente istorice, copii după picturi și sculpturi, inclusiv românești.

Haret susține revistele *Convorbiri didactice*, *Învățământul primar*, *Nova revistă pedagogică*, Școala română, care au pregătit în bună măsură corpul primar didactic. El a creat școlile de adulți (în 1906) răspândite pe tot cuprinsul țării, a creat cantinele școlare (în București fondul era de 100 000 lei) pentru copiii lipsiți de mijloace. Măsura e, „un bun început. Un pas mare...”, cum scria *Lumea* nouă la 17 ianuarie 1878. *Haret e creatorul propriu-zis al turismului școlar*. La 9 ianuarie emite o circulară către directorii tuturor liceelor; seminarilor; școlilor normale și școlilor de fete cerându-le să organizeze excursii în timpul vacanței. După 1907 turismul tineretului școlar a luat o mare extindere. *Casa Școalelor a început cu elevii merituoiși și săraci. Tot la inițiativa ministrului încep să se organizeze concursuri școlare de oină pe locul actualului stadion al Tineretului, iar educației fizice i se acordă o importanță mult mai mare decât până atunci*.

În 1904, el înființează Școala superioară de arhitectură și, tot atunci, Comisia monumentelor istorice. Tot Haret creează și Comisia istorică a României, la 20 februarie 1910. Ea urma să publice ediții de cronici, de documente interne, de cronică străine în legătură cu țările române, vechi documente literare. Ministerul o înestrezăază cu 25 000 lei anual. „E vorba, declara el, să se facă o lucrare de știință, care costă mai nimic, pe lângă însemnătatea ei, dar care trebuia să se facă nuoadtă, pentru ca istoria țării noastre să nu se mai clădească pe lucruri de fantezie, ci pe documente sigure și neîndoioase. „Curios, doar proiectul de lege inițial, aprobat de Adunarea Deputaților la 2 martie 1909, e respins de Senat la 23 martie 1909, fără să fi luat cineva cuvântul! Spiru Haret nu dezamărează și, folosind suma de 25 000 lei, înființează comisia prin decizie ministerială, la 23 martie 1909, numind ca membru pe I. Bogdan, D. Onciul, I. Bianu, C. Giurescu, D. Russo. Primul era președinte, iar, Al. Lepedatu, secretar. În ianuarie 1910, ministru revine cu proiectul de lege și, de data aceasta trece. Istoriografia română s-a alos astfel cu o instituție extrem de folositoare, care a funcționat până în 1938, editând *Buletinul comisunii istorice a României*.

Constantin Brâncuși, care l-a cunoscut personal pe Spiru Haret, fiind solicitat să facă o machetă pentru statuia acestuia, a prezentat o simplă fantăna. Pentru el așa fusese Haret, un izvor de apă vie. Așa a fost, într-adevăr, pentru nația lui: un izvor dătător de viață.

160 de ani de la nașterea lui Spiru Haret

20 de ani de la înființarea Universității Spiru Haret

● *Lacuna legii poate fi definită ca fiind omisiunea legii de a rezolva o problemă care ar trebui în mod necesar să fie rezolvată. Imperfecțiunea legii nu se confundă cu lacuna sa. Distincția se arată importantă din punct de vedere practic, căci doar lacunele pot fi completate de interpret, nu și celelalte imperfecțiuni. Există două metode posibile prin care judecătorul descoperă lacunele – au dezvoltat, în comunicarea SOLUȚIONAREA PROBLEMEI LACUNELOR LEGII, conf. univ. dr. Constantin Diaconu și asist. univ. dr. Adina Turcu-Știolică.*

● Marian Budă, judecător Înalta Curte de Casație și Justiție, în PROBLEMA CONFLICTULUI NEGATIV DE COMPETENȚĂ ÎNTRE DOUĂ SECȚII SAU DOUĂ COMPLETE SPECIALIZATE ALE ACELEEAȘI INSTANȚE, a demonstrat că, în condițiile în care problema existenței sau inexistenței conflictului negativ de competență între două secții sau între două complete specializate ale aceleiași instanțe este extrem de controversată în practica instanțelor judecătorești, între două secții sau între două complete specializate ale aceleiași instanțe există conflict negativ de competență, chiar în condițiile legislației actuale.

● Prof. univ. dr. Constantin Belu, Facultatea de Drept și Științe Administrative, Universitatea din Craiova, în CONSIDERAȚII PRIVIND ÎNCHIEIEREA ȘI EXECUTAREA CONTRACTULUI COLECTIV DE MUNCĂ, a spus: *Contractul de muncă s-a desprins, prin specificitatea sa, din suita contractelor civile, determinând constituirea dreptului muncii ca ramură distinctă de drept. Contractul colectiv de muncă este convenția încheiată între patron sau organizația patronală, pe de o parte, și salariați, reprezentați prin sindicate ori în alt mod prevăzut de lege, de cealaltă parte, prin care se stabilesc clauze privind condițiile de muncă, salarizarea precum și alte drepturi și obligații ce decurg din raporturile de muncă.*

● Magistrat dr. Denis Gabriela Ghervase, președinte Judecătoria Craiova, și comisar șef de poliție drd. Silviu Văcaru, șeful Brigăzii de Combateră a Criminalității Organizate Craiova, au prezentat PRINCIPIUL „NON BIS IN IDEM” ÎN CONTEXTUL CONVENȚIEI DE PUNERE ÎN APLICARE A ACORDULUI SCHENGEN: *Principiul „non bis in idem” nu este un principiu specific instituției extrădării, dar este specific întregii activități de cooperare judiciară internațională în materie penală și poate fi definit ca fiind acea regulă de drept conform căruia nimeni nu are voie să fie citat din nou în fața instanței sau pedepsit într-o altă acțiune penală pentru aceeași faptă penală pentru care a fost deja condamnat sau achiat conform legii și procedurii penale a unui stat.*

● În investigarea criminalistică, versiunea este rezultatul unui proces logic și complex de analiză, bazat pe descoperirea și interpretarea elementelor ce furnizează informații menite să conducă la aflarea adevărului într-o cauză penală. Pe baza datelor administrate, se emit presupuneri, se dau diferite explicații privitoare la fapta comisă, modul de săvârșire, persoana făptuitorului, formele de participare, intenția de ascundere a urmelor infracțiunii, forma de vinovăție, mobilul și scopul urmărit, cauzele și condițiile generatoare sau favorizatoare la săvârșirea faptei – a subliniat, în VERSIUNEA – FACTOR DETERMINANT ÎN ACTIVITATEA DE INVESTIGARE CRIMINALISTICĂ, asistent univ. dr. Ionel Sandu

● Repausul săptămânal este un drept de care se bucura orice angajat indiferent de natura muncii sale. În lucrarea ACORDAREA REPAUSULUI SĂPTĂMÂNAL ÎN MOD NEDISCRIMINATORIU, lector univ. dr. Maria Sofia Pagarin, a analizat problematica repausului săptămânal, al salariaților – funcționari publici cu statut special al căror program de lucru impune prezența acestora la serviciu mai mult de opt ore. Conform dispozițiilor legale specifice, durata normală a programului de lucru este de opt ore pe zi și patruzeci de ore pe săptămână cu un repaus de odihnă săptămânal de două zile sau douăsprezece ore de lucru program în cursul zilei, urmate de douăzeci și patru de ore timp liber; douăsprezece ore de lucru program în cursul nopții, urmate de patruzeci și opt de ore timp liber.

● Lect.univ.dr. Gheorghe COSTACHE a prezentat RESPECTAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN VIZIUNEA TRATATULUI DE REFORMĂ AL UNIUNII EUROPENE în care, printre altele, a spus: *Până la al Doilea Război Mondial, legile fundamentale din majoritatea statelor conțineau prevederi ample referitoare la drepturile omului, însă, exceptând prohibiția sclaviei și protecția minorităților, drepturile fundamentale ale omului nu au căpătat o dimensiune juridică internațională. Tragedia milioanele de oameni, deveniți victime în timpul celui de-al doilea război mondial, a dezvăluit un adevăr de o simplitate zguduitoare : războiul nu ar fi putut avea loc dacă în toate țările s-ar fi respectat drepturile și libertățile fundamentale ale omului. Acest concept este valabil în cazul tuturor războaielor omenirii indiferent ce motiv ar fi invocat.*

Înțelegând pe deplin acest adevăr, Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite, a adoptat la 10 decembrie 1948 Declarația Universală a Drepturilor Omului.

● Cunoașterea culturii organizaționale determină valorificarea componentelor specifice sau intervenții calificate pentru modificarea unor elemente perturbatoare în scopul optimizării climatului de muncă și, pe termen lung, în scopul dezvoltării organizaționale, evitându-se conflictele de muncă. În acest context, cultura organizațională poate constitui latura psihologică a organizației dar și contextul socio-juridic în care personalul medico-sanitar pretează activitatea – este rezumatul comunicării lectorului univ. dr. Adriana Elena Belu IMPACTUL CULTURII ORGANIZAȚIONALE ASUPRA CONFLICTELOR DE MUNCĂ ÎN ORGANIZAȚIILE PUBLICE SANITARE. STUDIU DE CAZ.

● EVOLUȚIA DREPTURILOR ȘI LIBERTĂȚILOR FUNDAMENTALE ALE OMULUI ÎN ROMÂNIA, autoare lect. univ. dr. Ana Maria Munteanu și lect. univ. dr. Cristiana Ecaterina Banu, a adus în discuție faptul că: *În lumea contemporană, instituția drepturilor omului reprezintă o cerință majoră, în timp ce concepțiile cu privire la drepturile omului au suferit importante modificări, în prezent, instituția arătată fiind considerată deosebit de complexă. În România, concepțiile privind drepturile omului s-au cristalizat și afirmat în procesul înfăptuirii aspirațiilor de libertate și unitate națională. Având în vedere toate aceste aspecte, articolul de față își propune o scurtă analiză a evoluției drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, atât pe plan intern, cât și internațional.*

● PERSOANA FIZICĂ ȘI CAPACITATEA JURIDICĂ a fost tema prezentată de lect. univ. dr. Andreea-Livia Troanță-Rebeles-Turculeanu: *Pentru a fi subiecte de drept persoanele trebuie să aibă capacitatea juridică. Prin capacitatea juridică a persoanelor se înțelege, în general, aptitudinea acestora de a avea drepturi și obligații și de a fi subiecte de drept în raporturile juridice. Capacitatea persoanelor, definită în acest mod, poate fi denumită capacitatea generală sau capacitatea civilă. Actul normativ care guvernează subiectele de drept în general și pe cele de drept civil în special, este Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice. În art. 4 al acestui decret se vorbește despre capacitatea civilă care este recunoscută tuturor persoanelor: “Sexul, rasa, naționalitatea, religia, gradul de cultură sau originea nu au nici o înrămurire asupra capacității”.*

De aici putem trage concluzia că de regulă, capacitatea persoanelor poate varia în funcție doar de natura și ramura de drept, de care aparține raportul juridic.

● Troanță Rebeles Turculeanu Teodor Dragoș, în CONSIDERAȚII PRIVIND GUVERNAREA GLOBALĂ ȘI DREPTUL ADMINISTRATIV GLOBAL.PRINCIPII ȘI STANDARDE GLOBALE ÎN DOMENIUL GUVERNĂRII ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE a evidențiat: *Studiile asupra guvernării globale1, eforturile de sistematizare a studiilor din diverse sisteme (naționale, transnaționale și internaționale), au condus de curând la introducerea unor noi concepte în diferitele medii academice din domeniul științelor sociale. În contextul globalizării, a dezvoltării continue în domeniul științei și tehnologiei, a*

Facultatea de Management Financiar Contabil, Craiova și Facultatea de Drept și Administrație Publică, Craiova au organizat simpozionul „20 de ani de la înființarea Universității Spiru Haret”, în prezența cadrelor didactice, studenților, masteranzilor celor două facultăți și a unor prestigioși invitați.

Cuvântul de deschidere a manifestării a aparținut **profesorului univ. dr. Gheorghe Bică**. Au susținut alocuțiuni invitații: **prof. univ. dr. Ovidiu Ghidirmic** – Școala doctorală în științe filologice „Alexandru Piru” din Craiova, **ambasador Petre Gigea-Gorun, profesor Constantin Păun** – Colegiul Național Vocațional Elena Cuza; **dr. ec. Florian Buzatu** – director SIF Oltenia, **economist Eugen Călinoiu** – director general DGFPs Dolj, **economist Sorin Iordache** – consilier municipal, Craiova, **economist Dorel Pătrașcu** – director Banca Transilvania, **conf. univ. dr. Nicușor Stanciu** – director CEC Craiova.

Au fost prezentate comunicările:

● **prof. univ. dr. Gheorghe Bică**, – decan al Facultății de Drept și Administrație Publică Craiova, și **conf. univ. dr. Roxana Radu** – Facultatea de Drept și Administrație Publică a Universității Nicolae Titulescu din Craiova: „De la reforma lui Spiru Haret la reforma actuală din învățământul românesc”

● **conf. univ. dr. Simion Ciună** – prodecan al Facultății de Management Financiar Contabil Craiova: „Spiru Haret - sociolog”

● **lect. univ. dr. Mădălina Constantinescu** – Facultatea de Management Financiar Contabil Craiova: „Spiru Haret - astronom”

● **prof. univ. dr. Cezar Avram** – director al Institutului de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu Ploșcor”- Academia Română: „Activitatea și operele de reformare ale lui Spiru Haret”

● **conf. univ. dr. Laura Ungureanu** – Facultatea de Management Financiar Contabil Craiova: „Spiru Haret - matematician”

● **lect. univ. dr. Gheorghe Costache și lect. univ. dr. Denisa Bică** – Facultatea de Drept și Administrație Publică Craiova: „Activitatea parlamentară a lui Spiru Haret între anii 1907-1911

● **conf. univ. dr. Nicu Vintilă** – Facultatea de Drept și Administrație Publică Craiova: „Spiru Haret și criza bisericească”

● **dr. Georgeta Ghionea și dr. Narcisa Mitu** – cercetători științifici .III ai Institutului de Cercetări Socio-Umane: „C.S. Nicolăescu Ploșcor” - Academia Română: „Modernizarea satului doljean în viziunea lui Spiru Haret”

● **conf. univ. dr. Ion-Viorel Matei** – decan al Facultății de Management Financiar Contabil Craiova și **asist. univ. Lenuța Nuțu** al Facultății de Management Financiar Contabil Craiova: „Universitatea Spiru Haret – continuarea spiritului haretist”

● **asist. univ. dr. Militaru Petrișor** – Facultatea de Management Financiar Contabil Craiova: „Spiru Haret – spirit transdisciplinar”

● **prof. univ. dr. Gheorghe MIHAIL** – șef de catedră la Facultatea de Management Financiar Contabil Craiova: „Spiru Haret – destin psihologic și destin semnificativ”

Organizatorii simpozionului au fost prof. univ. dr. Nicu Vintilă și prof. univ. dr. Gheorghe Mihail. Coordonatorul volumului omagial, care va fi editat, este lect.univ. dr. Maria Sofia Pagarin. Prin amabilitatea organizatorilor, în numărul prezent și în cele viitoare ale *Opinie naționale* vom publica interesante comunicări prezentate.

De asemenea, tot la Craiova au fost prezentate rezultatele cercetării științifice, în domeniul DREPT, ale cadrelor didactice și practicienilor din acest domeniu, manifestare a cărei prezentare succintă vă oferim în pagina de față.

evoluțiilor majore înregistrate la început de secol XXI, importante grupuri de cercetare interdisciplinare și reputați specialiști în domeniile științelor juridice, administrative, politice, precum și alte științe sociale au deschis noi domenii de cercetare care suscită profund interes la nivel global.

● **Proprietatea și dreptul de proprietate au constituit, de-a lungul timpului, un izvor neepuizabil de teorii, dispute și controverse în rândul teoreticienilor și practicienilor dreptului. Relația dintre individ și proprietate este una atât de complexă, încât aproape niciun demers juridic nu a reușit să o descrie în toate aspectele sale. În doctrina juridică s-a afirmat că proprietatea face parte integrantă din personalitatea subiectului de drept sau că există o legătură indisolubilă între proprietate și libertate, ca atribut esențial al personalității umane, de multe ori punându-se chiar semnul egalității între aceste două noțiuni - a demonstrat asist. univ. drd. Bogdan Ghidirmic în lucrarea SEMNIFICAȚIA ABSOLUTISMULUI DREPTULUI DE PROPRIETATE**

● În ASPECTE DE DREPT COMPARAT PRIVIND GARANTAREA CONSTITUȚIONALĂ A AUTONOMIEI LOCALE ÎN ȚĂRILE UNIUNII EUROPENE lect.univ.drd. Alina Elena Tănăsescu a demonstrat că autonomia locală este „dreptul și capacitatea efectivă pentru colectivitățile locale să reglementeze și să administreze, în cadrul legii, pe propria răspundere și în profiul populației respective, o parte importantă a treburilor publice”.

Autonomia locală este concepută în context european ca un element component al principiilor democratice comune tuturor statelor membre ale Consiliului Europei, care prin reglementarea ei legală și aplicarea concretă face posibilă descentralizarea puterii. Conceptul de autonomie locală a fost definit prin intermediul Cartei europene pentru autonomie locală, semnată la 15 octombrie 1985 la Strasbourg, care a intrat în vigoare la data de 1 septembrie 1988

● Orice subiect de drept trebuie să răspundă de actele sale, asumându-și consecințele ce decurg din angajamentele pe care și le ia sau din încălcarea unor obligații juridice. În dreptul modern, răspunderea juridică reprezintă un principiu fundamental al dreptului. Totodată, răspunderea juridică este un fenomen social determinând un anumit comportament al individului față de semenii lui și societate- a argumentat, în FORMELE RĂSPUNDERII JURIDICE, asist. univ. drd. av. Iulia Țăpuș

● În ELEMENTE DE POLIFONIE ÎN DISCURSUL LITERAR AL SCRITORULUI DUMITRU ȚEPENEAG, asist. univ. drd. Mihaela Geanina Popescu a vizat evidențierea și descrierea lingvistică, cu ajutorul unor noțiuni fundamentale ale teoriei enunțării și ale analizei de discurs actuale din spațiul francofon, a structurilor polifonice, care fac trimiteri la o pluralitate de voci, explicate sau implicite, din discursul literar al scriitorului român contemporan de expresie franceză, Dumitru Țepeneag, întrucât acestea participă împreună la construcția ansamblului textual finit și îi conferă semnificație.

● Cel de-al treilea paragraf al art.288 TFUE prevede că o directivă este obligatorie în ceea ce privește rezultatul ce trebuie atins de către fiecare dintre statele membre cărora se adresează însă lasă la latitudinea autorităților naționale alegerea formei măsurilor necesare și metodele de atingere a rezultatului prescris. Obligațiile conținute de directive sunt formulate în mod obișnuit sub forma unor „instrucțiuni” adresate statelor membre. Aceste obligații trebuie să fie transpuse în legislația internă în interiorul unor limite de timp stabilite prin însăși directiva în cauză. În domeniul protecției mediului se ridică o serie de probleme juridice specifice privind transpunerea directivelor europene de mediu, aceste aspecte urmând a fi analizate în cadrul prezentului studiu – este rezumatul lucrării PROBLEMATICA OBLIGAȚIEI DE TRANSPUNERE A DIRECTIVELOR EUROPENE DE MEDIU ÎN LEGISLAȚIA INTERNĂ prezentată de asist.univ.dr. avocat Elena Alexandra ILINCA .

● Ideea de prevenire nu este nici pe departe nouă. În prezent, conceptul de prevenire ocupă un spațiu foarte larg. El este utilizat în toate ramurile științelor penale, fără să i se confere însă întotdeauna aceeași accepțiune. Asist. univ. drd. Oana Gabriela Dumitrache a oferit CLARIFICĂRI CONCEPTUALE – DIFERENȚĂ ÎNTRE CONCEPTUL DE PREVENIRE ÎN DREPTUL PENAL ȘI CONCEPTUL DE PREVENIRE ÎN CRIMINOLOGIE.

● Răzvan Lazăr, prezentând TERMENUL REZONABIL AL ARESTĂRII PREVENTIVE ÎN LUMINA CEDO, a subliniat: *Libertatea, ca stare de fapt într-o societate civilizată, se concretizează prin multitudinea de drepturi pe care această noțiune le conferă individului, respectiv, libertatea de a acționa și de a se mișca liber, de a nu fi reținut sau arestat decât în cazurile expres prevăzute de lege. Astfel, libertatea constituie posibilitatea de a acționa , în funcție de împrejurări, după propria voință, în limitele impuse de lege.*

Necesitatea apărării acestui drept fundamental a constituit, în ultima jumătate de secol, o preocupare constantă a statelor europene, acestea aderând la ideea că libertatea trebuie să fie protejată prin garanții specifice.

În lucrare, vor fi exemplificate rațiunile pentru care libertatea reprezintă un drept fundamental, o garanție, dar și o necesitate a unei societăți civilizate.

● MODALITĂȚILE DE ÎNCETARE A CONTRACTULUI DE LOCAȚIUNE. O ANALIZĂ PRIN PRISMA REGLEMENTĂRILOR LEGALE DIN ROMÂNIA ȘI UNELE ȚĂRI DIN EUROPA – a fost tema cercetării asist univ. dr. Paul Robert Titulescu și asist. univ. drd. Manuel Cristian Firiică: *Pe lângă acordul de voință al părților (rezilierea*

convențională) contractul de locațiune încetează prin: denunțarea unilaterală; expirarea termenului; rezilierea contractului pentru neexecutare; pieirea bunului închiriat; desființarea (desfăcerea) titlului locatorului; în anumite condiții și încetarea prin efectul înstrăinării, prin acte între vii cu titlu particular a lucrului dat în locațiune și, conform lit. c), art. 903 C. civ. R.M., în alte cazuri prevăzute de lege sau contract. În ceea ce privește transmiterea mortis causa a lucrului dat în locațiune, trebuie precizat că nici moartea locatorului și nici cea a locatarului nu atrage după sine încetarea contractului. De aici, rezultă că drepturile și obligațiile trec asupra moștenitorilor – legali sau legatari universali, cu titlu universal, ori cu titlu particular.

● De NECESITATEA ASIGURĂRILOR a convins asist.univ.drd. Mirela Loredana Știolică: *Evoluția asigurărilor a apărut în paralel cu cea legislativă și economică fiind cont și de formele de comerț. Necesitatea asigurărilor este o problemă larg și intens discutată. Asigurările sunt esențiale pentru bunăstarea și prosperitatea Europei. Rolul acestora este de a proteja societatea și așa cum dovezile empirice au arătat, o afacere prosperă a asigurărilor conduce la înflorirea economiei.*

Asigurările promovează creștere printr-o varietate de moduri fără stabilitate și realizarea spiritului de antreprenoriat, promovează folosirea durabilă a resurselor și reduce tensiunea din buget asigurând servicii publice de calitate.

● TUTELĂ ADMINISTRATIVĂ, autor lect. univ. drd. Oana-Manuela Dincă analizează tutela administrativă, această instituție reprezentând un alt sistem intermediar de realizare a scopului social al societății umane, acela al binelui public, care acționează în concret asupra activității organelor reprezentative ale administrației publice. Deși nu este reglementată expres de Constituție, dar nici de Legea administrației publice locale 215/2001, totuși tutela administrativă este o instituție a dreptului public în baza căreia autoritatea centrală a administrației publice (Guvernul sau Ministerul de Justiție) și reprezentanții locali ai acesteia, au dreptul de a controla activitatea autorităților administrației publice locale, autonome, descentralizate.

● Asist.univ. drd. Sandu Adriana Magdalena și asist.univ.drd. Vigaru Roxana, *Universitatea Spiru Haret București, în COOPERAREA PENALĂ EUROPEANĂ ÎN MATERIA EXTRĂDĂRII. COOPERAREA EUROPEANĂ ÎN DOMENIUL COMBATERII CORUPȚIEI*, au căutat elemente specifice și instrumente juridice de realizare a cooperării penale europene

● Lect. univ. dr. Mariana Ciocoiu apreciază în CONTRIBUTII JURIDICE ÎN VEDEREA PROTECȚIEI ȘI OCROTIRII COPILULUI că: *Reglementarea juridică a drepturilor omului pe plan național și internațional a dus la un număr mare de reglementări, atât interne, cât și externe, în privința drepturilor și libertăților omului au creat cadrul juridic necesar afirmării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, dar și cadrul juridic necesar pentru asigurarea, prin mijloace naționale și internaționale, a respectării drepturilor respective.*

● Orice abordare a proprietății intelectuale, fie ea de domeniu juridic, economic sau de domeniu moral, trebuie să țină cont de diferența fundamentală dintre idei și bun tangibil. Date fiind caracteristicile esențiale ale creației, de-a lungul timpului au existat mai multe încercări de teoretizare a protecției proprietății intelectuale, punctele sensibile fiind principiile juridice, economice, filozofice sau chiar noțiunile tehnologice. Plecând de la aceste idei lect.univ.dr. Sorin Stănculescu a elaborat și a prezentat: APRECIERI PRIVIND CARACTERUL MULTIDI-MENSIONAL AL NATURII PROPRIETĂȚII INTELLECTUALE

● Lect.univ.dr. Denisa Loredana Bică a dezvoltat ASPECTE PRIVIND MOȘTENIREA ÎN DREPTUL CIVIL ROMÂN: *Este cunoscut faptul că transmiterea prin moștenire nu este o instituție de creație recentă, ci ea a apărut încă din timpuri străvechi, perpetuându-se, cu modificările inevitabile impuse de permanenta transformare și evoluție a societății, până în timpurile noastre. Din punct de vedere juridic, moștenirea este un mijloc specific de dobândire sau transmitere a proprietății pentru cauză de moarte (de mortis causa), ea reprezentând „transmiterea patrimoniului unei persoane fizice decedate către una sau mai multe persoane aflate în viață, care pot fi persoane fizice, juridice sau chiar statul”.*

Analiza sistemului bancar românesc în contextul crizei economice

Lector univ. dr. Florin COMAN

Activitatea bancară se desfășoară în România prin societăți bancare românești și prin sucursale ale băncilor străine. Numărul societăților bancare românești tinde spre zero, în prezent acesta fiind nesemnificativ.

Criza economică în România și-a arătat primele semne încă din trimestrul al III-lea al anului 2008. Încercările de reformă, care și acum tot la acest stadiu se regăsesc, nu au condus la o ieșire din această criză continuă.

În toată această perioadă au fost suficiente „voci” care au spus că una dintre cauzele care a condus la adâncirea crizei economice din România a fost reprezentată de activitatea desfășurată de sucursalele băncilor străine.

Investitorii străini au descoperit în România un loc de îmbogățire rapidă, indiferent de domeniul de activitate al acestora. Este foarte important de evidențiat un exemplu extrem de simplu: în orice țară dezvoltată, în perioada sărbătorilor de iarnă, prețul la bunurile comercializate înregistrează reduceri, pe când, în România, prețurile cresc.

Să vedem cum este reflectată imaginea societăților bancare, în această perioadă de criză, în paginile presei economice românești.

Perioada reprezentată de anul 2007 și, mai apoi, de prima jumătate a anului 2008 a fost caracterizată în special de acordarea cu lejeritate de către societățile bancare (unele într-o măsură mai mare, altele într-o măsură mai redusă) a așa-

• În goana de a obține profituri imediate băncile au creditat la un nivel destul de scăzut sectorul productiv al societății românești, sector generator de plusvaloare a economiei.

Toate cele menționate anterior au condus iată, la apariția unor probleme atât pentru sistemul bancar, cât și pentru sistemul economic / social românesc.

A fost nevoie de apariția unui act legislativ (Ordonanța de urgență nr.50 / 2010) care are ca scop protejarea împrumuturilor persoanelor fizice față de lista,, prea lungă” a comisionelor bancare practice de bănci, pentru că acestea să înceapă să se reorienteze către alte nișe, precum întreprinderi mici și mijlocii, agricultură sau infrastructură.

Întrebarea care se pune acum este ce s-ar fi întâmplat dacă acest nișe ar fi fost vizate anterior apariției crizei și dacă nivelul „creditelor cu buletinul” nu ar fi luat o asemenea amploare?

Consider că atât băncile, cât și societatea românească ar fi fost mult mai ferite de efectele devastatoare ale crizei economice.

Parțial vina acestei situații aparține BNR pe motiv că a păstrat atât în anul 2007 cât și în prima jumătate a anului 2008 măsurile de limitare a gradului de îndatorare, de relaxare a creditării, măsuri extrem de exigente între anii 2004-2006. Pe parcursul acestui ultim interval de timp a fost limitată dorința populației de a accesa credite. BNR a relaxat normele de creditare pe motivul apropierii practicilor românești de practicile europene. În toamna

Cu excepția erorii privind relaxarea condițiilor de creditare în perioada 2007 - prima jumătate a anului 2008, măsurile și propunerile BNR pot fi considerate ca fiind pozitive, vocea guvernatorului Mugur Isărescu fiind de fiecare dată credibilă.

Astfel, BNR a fost instituția care a încercat și a reușit în mare măsură să ia deciziile corespunzătoare în vederea atenuării efectelor măsurilor anticriză impuse la nivelul societății românești.

În vederea obținerii creșterii economice, atât de așteptată de o țară întreagă, se impune ca resursele financiare de care dispune orice societate bancară să fie direcționate nu pentru creditarea persoanelor fizice (în mod preponderent) sau pentru creditarea statului (statul fiind în toată această perioadă de criză un împrumutat constant), ci spre sectorul economiei private, care realizează producție. Îmbunătățirea reală a nivelului de trai este așteptată peste un an-un an și jumătate, acesta în situația în care măsurile economice luate sau care se vor lua își vor atinge țintele.

De asemenea, profiturile obținute de societățile bancare, având la bază reținuturile proprii nu foarte mari, ar trebuie reinvestite în economia românească și nu transmise imediat băncilor mamă. Alinierea dobânzilor acordate de bănci clienților din România la nivelul dobânzilor practicate în țara de origine reprezentând o altă modalitate de intrare în normalitate.

În a doua perioadă a anului 2010 s-au purtat discuții interminabile pe seama prevederilor Ordonanței de urgență nr.50, amintită deja în cadrul lucrării, ajungându-se până la avansarea unor amenințări făcute de persoane din conducerea anumitor bănci, de retragere a activităților bancare din România.

Prin politica dusă de BNR societățile bancare din țara noastră nu duc lipsa de lichidități. În momentul de față ceea ce împiedică creditarea este lipsa de încredere. Potrivit specialiștilor băncii centrale nu se va mai repeta niciodată volumul creditărilor din perioada anterioară anului 2008 (Bursa, 29.11.2010).

Sistemul bancar din statele dezvoltate a fost ajutat să își depășească problemele si din bani publici, deoarece se anticipa că efectele devastatoare cauzate de căderea băncilor.

Consilierul BNR, Adrian Vasilescu declara că „dacă România ar fi fost în situația de a salva bănci, ar fi putut ajunge în situația de a nu mai putea plăti salarii și pensii cu lunile” (Bursa, 29.11.2010). Această poziție consider că nu este cea mai potrivită, deoarece sunt convins că și băncile din care desfășoară activități în România au fost sprijinite de statul roman, chiar dacă la un nivel redus față de alte state din lume.

Găsirea celor mai bune soluții pentru ieșirea din criză a condus și la atacuri virulente din partea anumitor personalități academice la adresa marilor bancheri ai lumii. Amintesc aici atacul profesorului Bradford DeLong de la Universitatea Berkley la adresa președintelui Băncii Mondiale care propusese în Financial Times un model economic asemănător întoarcerii la etalonul aur.

Anumite persoane renumite în domeniul financiar-bancar au propus chiar renunțarea la euro, dar această măsură, potrivit companiei britanice de servicii financiare Evolution Securities, ar conduce la insolvența sistemului bancar european. Astfel, potrivit studiului realizat băncile din țări precum Franța, Germania si Marea Britanie, ar putea înregistra pierderi de 360 de miliarde de euro dacă moneda europeană s-ar prăbuși. Pe lângă pierderile din sistemul bancar s-ar înregistra pierderi uriașe și la nivelul multinaționalelor.

Mervyn King, guvernatorul Băncii Angliei susținea în cadrul unei conferințe că o soluție radicală de reformare a sistemului financiar poate fi reprezentată de desființarea sistemului bancar bazat pe rezerve fracționare. „Eliminarea explicită a sistemului de rezerve fracționare conduce la recunoașterea faptului că pretenția susținerii depozitelor sigure pe baza unor active riscante este alchimie” (Bursa, 26.11.2010).

Revenind la situația băncilor din România, parte a sistemului bancar european, consider că printre măsurile care trebuie luate pentru eliminarea, cel puțin parțială, a efectelor crizei economice se regăsesc:

- acordarea creditelor bancare cu prioritate sectorului productiv, diminuându-se considerabil volumul creditelor acordate statului român sau persoanelor fizice;
- atragera fondurilor europene la un nivel ridicat, cunoscută fiind situația că România cotează ca sume la bugetul Uniunii Europene care depășesc cu mult sumele absorbite de entitățile românești. Aceasta nu neapărat din cauza lipsei ideilor de afaceri ci a nepriceperii întocmirii documentațiilor care stau la baza absorbirii fondurilor europene;
- creșterea investițiilor în agricultură si infrastructură;
- reinvestirea în economia românească a profiturilor obținute de bănci si nu rapida repatriere a acestora în țările de origine a băncilor mamă;
- diminuarea riscurilor bancare, cu riscul diminuării profiturilor obținute de bănci. Băncile nu trebuie sa aibă în vedere câștiguri mari pe termen scurt, ci câștiguri rezonabile pe termen mediu si lung.

Guvernatorul BNR, Mugur Isărescu prevede implicarea tot mai ridicată a băncii centrale în economia reală, pentru a asigura stabilitatea financiară, dar și cadrul de transmisie a mecanismelor de politică monetară, unde a dat ca exemplu majorarea dobânzilor la bănci în contrast cu evoluția ratei BNR. Oficialul BNR consideră că banca centrală trebuie să aibă și o perspectivă a clienților bancari, dacă are printre obiective stabilitatea financiară. „Și te uiți la clienții băncilor, nu din compasiune sau din complizență, să vedem ce fac, ci pentru că experiența a arătat că fiecare își urmărește interesul. Bancherul scoate bani si din piatră seacă, foarte bine s-a spus aici. Dacă ar putea ar fi și cinci piei de pe client. Nu poate. Si de aici vine adevărul pieței, si funcționarea economiei de piață.”

Acastă problemă a fost semnalată și de ambasadorul Germaniei, la București, domnul Andreas von Metterhein, care a declarat că „ideea nu este ca doar firmele germane să-și primească banii înapoi. Trebuie ca toți investitorii să-și primească banii înapoi”. Seriozitatea statului este importantă pentru reputația României în străinătate. Se cunoaște că de benefici sunt efectele date de încrederea într-o organizație, dar mai ales în stat. Aceasta stă și la baza obținerii de către orice stat a unor împrumuturi externe la costuri reduse.

Simpozion omagial

LA CEAS DE EMINESCU

Lector univ. dr. George V. GRIGORE
Cancelarul Facultății de Arte

La sediul Facultății de Arte din Palatul Culturii și Sporturilor aflat în Parcul Tineretului (Sala Polivalentă), a avut loc simpozionul omagial „La ceas de Eminescu”, organizat de către cele două catedre ale acestei facultăți,

respectiv Catedra de Muzică și Catedra de Teatru. Știm prea bine cu toții că în fiecare an, pe 15 ianuarie, de la Nistru pân’ la Tisa, tot românul, care are o inimă în piept ce bate românește, știe că este mare sărbătoare națională: sărbătorim ziua în care stelele au hotărât ca acest coșmos domnesc, acest mag călător în stele să facă popas de-o viață pe plaurile Mioriei și să ne lase comoraora sufletului său, versurile sale de aur.

Titu Maiorescu, cel ce reprezenta noua generație junimistă, cu o nouă concepție asupra vieții sociale și culturale românești, cel care l-a sprijinit moral și material pe parcursul întregii vieți, dar mai ales după tragicul moment al declanșării bolii sale, avea să scrie despre Eminescu următoarele: „Ceea ce caracterizează mai întâi de toate personalitatea lui Eminescu este o așa covârșitoare inteligență, ajutată de o memorie căreia nimic din cele ce-și întipărise vreedată nu-i mai scăpa (nici chiar în perioadele bolnave declarate), încât lumea în care trăia o ducea firea lui și fără nici o silă era aproape exclusiv lumea ideilor generale ce le și însușise și le avea pururea la îndemână. În aceeași proporție tot ce era caz individual, întâmplare externă, convenție socială, avere sau neavere, rang sau nivelare obtească și chiar soarta externă a persoanei sale ca persoană îi era indiferentă.”

Cea mai realistă analiză psihologică a lui Eminescu i-o datorăm lui I.L.Caragiale. După părerea lui Caragiale, trăsătura caracteristică a lui Eminescu era faptul că „avea un temperament de o excesivă neegalitate”. Viața lui Eminescu a fost o continuă oscilare între atitudini introvertite și extrovertite. „Așa l-am cunoscut atuncea, așa a rămas până în cele din urmă momente bune: vesel și trist; comunicativ și urșuz; blând și aspru; multumindu-se cu nimica și nemulțumit totdeauna de toate; aci de o abstenență de pustnic, aci apoi lacom de plăcerile vieții; fugind de oameni și căutându-i neapăsător ca un bătrân stoic și iritabil ca o fată nervoasă. Ciudată amestecătură! – fericită pentru artist, nefericită pentru om.”

De acolo de sus, din țările cerului unde își moaie pana în albastrul norilor și continuă să scrie versuri, marele român Mihai Eminescu ne trasmite mesajul său, încercat de simbol și valoare: *Trăind în cercul vostru străin/ Norocul vă petrece/ Ci eu în lumea mea mă simt/ Nemuritor și rece.*

Simpozionul a constituit prima manifestare artistică a noii Facultăți de Arte, în care s-au reunit muzicienii și actorii. După deschiderea făcută de către Cancelarul facultății, lector univ. dr. George Grigore, programul artistic a fost prezentat de către conf. univ. dr. și compozitor Maia Ciobanu, din partea catedrei de muzică, care a

punctat fiecare moment cu un scurt și inspirat comentariu. Acompaniamentul liedu-rilor a fost inspirat creat artistic de către lector univ. dr. Dorina Arsenescu.

Programul s-a desfășurat după cum urmează: • POEZIE: Georgiana Popa – an III, actorie, clasa conf.univ. dr. Mirela Gorea, *Și dacă...* • LIED: Izabela Barbu – an I – clasa de canto, clasa conf.univ.dr. Georgeta Pinchiriac, *Și dacă...* de Petru Stoianov • POEZIE: Cristina Choleva – an III – actorie – clasa Mirela Gorea, *Odă în metru antic* • LIED: Adrian Marginean – an III – canto, clasa conf.univ.dr. Georgeta Pinchiriac, *De ce nu-mi vii?* de Gheorghe Dima • POEZIE: Alexandra Gogan – an III – actorie – clasa Mirela Gorea, *Alnoștri tineri* • ARTICOLE POLITICE : Catalin Frasinescu – an III - actorie – clasa Mirela Gorea, *Ce să spun, iubesc acest popor*; Mihai Dimitriu – an III - actorie – clasa Mirela Gorea, *Bătrânii și tinerii*; Andrei Cercel – an III – actorie, clasa Mirela Gorea, *Persoana țărâmului scoasă la meza* • LIED : Adrian Marginean - an III – canto, clasa conf.univ.dr. Georgeta Pinchiriac, *Dintre sute de catarge, de Doru Popovici* • COMUNICARI STINTISTICE: prof. univ.dr. Georgeta Ștefănescu – Barnea.despre volumul de lieduri pe versuri de Mihai Eminescu; lect.univ.dr. Crintuța Popescu: „*Locul muzicii în poezia eminesciană*”.

Programul comunicărilor științifice a fost mai scurt decât numărul lucrărilor aflate în mapa simpozionului, durata manifestării fiind chiar de un ceas (pe agenda de lucru a facultății figurând numeroase activități). Prof. univ. dr. Carmen Stoianov a prezentat această ultimă parte a programului. TVRM, televiziunea noastră de suflet, parteneră în atâtea și atâtea activități de creație artistică autentică, a participat cu o echipă de filmare care a realizat și câteva interviuri cu cadrele didactice implicate în realizarea simpozionului.

Coordonarea științifică a programului: prof. univ. dr. Carmen Stoianov și lect. univ. dr. George Grigore.

Coordonarea artistică: conf. univ. dr. Maia Ciobanu și asist. univ. dr. Ioana Visaloni.

Organizator: lect. univ. dr. Dorina Arsenescu

Întreaga echipă speră ca acest debut, sub semnul lui Eminescu, să fi fost de bun augur pentru proiectele viitoare ale Facultății de Arte.

Asigurarea calității la Universitatea Spiru Haret

(Urmare din pag. 1)

Definirea clară și înțelegerea profundă a rolului Universității în societate se regăsește în *opțiunea sa strategică*, prin orientarea permanentă spre viitor, înțelegând prin aceasta că este o universitate deschisă și adaptabilă la schimbările mediului, caracterizat prin globalizare, dezvoltare tehnologiei informaționale și trecerea spre societatea bazată pe cunoaștere. În acest sens, Universitatea *Spiru Haret* s-a adaptat din mers cerințelor *Bologna* și *Lisabona*, urmărind, prin politicile sale, să contribuie la creșterea nivelului de educație prin reducerea costurilor sociale, prin calitatea procesului de învățământ și prin dezvoltarea continuă a activităților de cercetare științifică a cadrelor didactice și studenților.

Obiectivele strategice ale Universității sunt în concordanță cu standardele naționale și europene de asigurare a calității. Universitatea îndeplinește toate criteriile de performanță cerute. Evaluarea calității se realizează anual, astfel că fiecare membru al comunității academice a Universității este conștient că are propria responsabilitate în asigurarea calității învățământului, principiul educației centrate pe student fiind instituționalizat. Opinia studenților și a celorlalte părți interesate este sursa continuă de îmbunătățire a calității programelor, metodelor de predare-învățare, evaluare (pe parcurs și finală, computerizată), manualelor, cercetării științifice și a activităților suport. Câteva dintre obiectivele strategice care sunt demne de a fi considerate experiențe pozitive și stau în permanență în agenda conducerii Universității pentru îmbunătățire continuă sunt:

- funcționarea sistemului de management al universității prin subsistemele sale, în deplină conexiune și armonie, astfel încât imprimă tuturor membrilor comunității responsabilitatea respectării criteriilor fundamentale prevăzute în *Carta universității*, respectiv: competență profesională, demnitate, corectitudine și loialitate;
- aplicarea politicii „șanselor egale” în angajarea și promovarea pentru fiecare treaptă ierarhică a cadrelor didactice și ridicarea standardelor de performanță;
- modernizarea permanentă a conținutului studiilor, din perspectiva schimbărilor în domeniul educației, generate de cerințele societății contemporane bazată pe cunoaștere, pe informatizare, urmărind creșterea volumului, structurii și a calității cunoștințelor studenților, corelarea conținutului general al studiilor cu exigențele generate de restructurările economice și sociale contemporane, de noile structuri și dinamici ale profesilor și ocupațiilor pe plan național și european;
- dezvoltarea continuă a bazei materiale prin investiții, pe lângă investiții notabile în infrastructură și tehnologie IT cu rețea intranet între structurile sistemului realizate până în prezent;
- dezvoltarea continuă a relațiilor cu instituții din țară, Europa și din lume în schimbul de idei, studenți, cadre didactice și în proiectele de cercetare și inovare, precum și creșterea vizibilității și recunoașterii valorilor sale;
- promovarea unei politici financiare, ce are drept principiu fundamental perceperea unor taxe de școlarizare moderate, cu scopul susținerii studenților care provin din straturile sociale puternic defavorizate financiar. Este în intenția universității să abă mereu o contribuție semnificativă la conformarea în fapt cu principiile echității sociale;
- promovarea unor relații puternice între universitate și societate, prin forme variate de interacțiune (transfer de cunoștințe, programe culturale, sportive, științifice, profesionale etc.);
- perfecționarea sistemului de management al calității prin proceduri specifice clare, flexibile, proiectate și aplicate în concordanță cu cerințele pieței naționale și cu legislația națională și creșterea complexității funcției de control instituțional și de îndrumare. Specificul Universității *Spiru Haret* nu provine doar din capacitatea instituțională de a oferi servicii educaționale, ori din arile profesionale pentru care pregătește studenții, ci din rolul său „*sharetian*” (adoptat de la Spiru Haret, asumat de la înființare, de a difuza în societate valorile științei, culturii și artei, principiile și realizările societății bazate pe știință, care îi întregesc misiunea.

La Mulți Ani, Universității Spiru Haret!

ziselor „credite cu buletinul”. Astfel, profiturile băncilor au înregistrat creșteri deosebite, care au fost repatriate. Societățile bancare în dezvoltarea lor s-au bazat în toată această perioadă, într-o mică măsură pe fonduri proprii și într-o mare măsură pe resursele financiare atrase de la persoane fizice și juridice, inclusiv de la alte societăți bancare românești și Banca Națională Română (BNR).

Persoanele fizice, în goana lor de creștere a confortului, au accesat acest produs bancar în mod excesiv, ajungând astăzi, în condițiile aspre ale crizei economice, să nu poată rambursa sumele împrumutate.

Mugur Isărescu, Guvernatorul BNR, sublinia următoarele:

- circa 50% din populația activă a României a luat credite, numărul împrumuturilor ridicându-se la 4,5 milioane de persoane;
- în intervalul 2007-2009 s-au cumpărat un milion de mașini noi, în valoare de 17 miliarde euro, acestea pe lângă alte bunuri de folosință îndelungată, ca frigidere, mașini de spălat etc.

Cele menționate anterior au fost posibile ca urmare a atitudinii băncilor de a lua bani de la băncile mamă și de a le da românilor pentru achiziția de bunuri de consum, pe de o parte, și ca urmare a creșterilor salariale ale românilor pe de altă parte.

Aczelor în baza cărora băncile din România sunt vinovate pentru 22 de miliarde euro din totalul datoriilor externe de 90 de miliarde euro, guvernatorul BNR le răspunde că într-adevăr băncile s-au comportat „ca un broker care lua bani de la băncile mamă și îi dădea apoi românilor ca să își ia mașini și frigidere” dar și „cu cred că, la întrebarea cine a îndatorat România, trebuie să avem în vedere că băncile au fost intermediarii, putem spune că a ademenit populația, dacă suntem răi, dar nu s-au împrumutat ele ca să îndatoreze România, s-au împrumutat românii” (Bursa, 25.11.2010).

În goana după profituri imediate băncile nu au ținut cont în activitatea de creditare tip „credit cu buletinul” de riscurile majore ale unor astfel de operațiuni. După o perioadă favorabilă acționarilor băncilor, iată că în prezent se pune problema creșterii cheltuielilor bancare ca urmare a nerambursării la scadență a ratelor bancare de către persoanele fizice împrumutate, lovite de efectele crizei economice și de măsurile guvernanților de contracurare ale acestora.

Astfel, au început a fi luate o serie de măsuri de restructurare a sistemului Bancar. Potrivit site-ului www.zf.ro:

- rețeaua națională de unități bancare s-a redus cu 48 în trimestrul al treilea al anului 2010, rămânând pe piață cu 6.187 de sucursale și agenții, față de luna decembrie a anului 2008, numărul acestora scăzând cu 365 de unități;
 - restructurarea personalului în cadrul unităților operaționale, în sensul renunțării la contractele de muncă pe perioadă determinată și la anumite contracte de muncă pe perioadă nedeterminată. Față de luna decembrie a anului 2008, personalul bancar s-a redus cu 6,8 %.
- De asemenea, la nivelul anului 2009, unele bănci au acordat concedii fără plată unor categorii de angajați. Băncile au avut grijă însă să își păstreze oamenii cu rol cheie în organizație și să dezvolte departamentele de colectare a creanțelor, ca urmare a problemelor de nerambursare a creditelor contractate de către clienți acestora;
- neacordarea sau acordarea cu mare dificultate, și după criterii extrem de riguroase, de noi credite acordate populației.

OPINII

Conf. univ. dr. Corneliu ZEANA

În istorie, rolul personalităților este precumpănit. Învățământul românesc îi datorează perioada sa de maximă înflorire, pe care s-a răsfrânt asupra progresului pe care l-a înregistrat țara în perioada României mari, căci de la învățământ pornesc toate, putericii personalități a lui Spiru Haret. În cele ce urmează ne vom limita la învățământul medical. Privitor la sistemul de sănătate din România, toate opiniile converg spre a admite o constantă evoluție nefavorabilă, aspect ilustrat de indicatorii statistici, de analizele experților internaționali în sănătate publică, comentat de mass media și exemplificat de sondajele de opinie, dacă mai era nevoie și de așa ceva, într-o problemă cu totul evidentă. Această stare este rezultatul unei politici dezastruoase, dusă în ultimele două decenii în organizarea sistemului de sănătate, dar și învățământul medical are partea sa de responsabilitate. Ne vom ocupa numai de aspectele legate de formarea medicilor, enumerând principalele cauze ale declinului. Acestea țin de sistem, de selecția studenților și de calitatea și interesul corpului didactic, aceasta din urmă fiind cea mai importantă.

Ca sistem, introducerea învățământului clinic pe module de supraspecialitate și la o dat rezultate, deoarece lipsește studentul de o viziune integrativă, nu acoperă în suficientă măsură formația de bază a medicului, neglijează profund profilaxia și dăunează coeziunii și continuității. În plus, la noi lipsesc modulele moderne de patologie biochimică, psihologie medicală, mult prea puțină imunologie clinică, lipsește patologia intragenă (a

treia cauză recunoscută de moarte). Se pune prea puțin accent pe activitatea practică. Ar fi extrem de necesară reintroducerea la parametrii de odinioară a stagiului practic de vară, inclusiv (sau îndeosebi) în instituții medicale private, mai ales că acestea reprezintă viitorul.

Selecția candidaților pentru facultățile de medicină, extrem de riguroasă în toată Uniunea Europeană, SUA, Japonia ș.a, foarte concurențială și la noi înainte de 1989, când erau cele 10-12 candidați pe un loc, a devenit simbolică, mai cu seamă după ce s-a introdus sistemul locurilor cu plată în facultățile de stat, un aspect, dealtfel, profund anticonstituțional. Pe de altă parte, liceul furnizează absolvenți mai slab pregătiți, deoarece nivelul general al școlii s-a degradat pe toate palierele, în condițiile salarizării nestimulative a învățătorilor și profesorilor din școlile medii.

Cea mai plină de consecințe este însă scăderea interesului și calității corpului profesoral din facultățile de medicină. Angajarea profesorilor pe termen nelimitat, până la vârsta de pensionare, este o cauză de plafonare, în condițiile lipsei concurenței stimulative din alte țări. În toate facultățile performante din lume contractele sunt pe durată limitată, putându-se reînnoi. Nu doar exigențele profesionale contează, ci și cele de ordin moral. Noua lege a educației stipulează, din păcate atât de târziu, că nu pot fi tolerați în învățământ plagiatorii și cei care au comis fraude științifice, adică falsuri grosolane în așa zise lucrări de cercetare. Dacă această prevedere se va și aplica în mod riguros, efectul benefic se va arăta fără întârziere, deoarece profesorul este un reper și un model pentru student. Profesorii din disciplinele clinice consacra tot mai mult timp

activității medicale desfășurată în spital sau, mai ales, în cabinetele private cărora li se dedică, dealtfel, cu prioritate, în toată societatea românească de azi se manifestă o nestăvilă dorință de câștiguri cât mai mari, iar, în medicină, acest aspect a căpătat proporții jenante. Ne referim la forțarea câștigurilor, unele licite, altele ilicite. În aceste condiții, interesul profesorului, numit *ad vitam*, pentru procesul didactic s-a restrâns foarte mult. Înainte de 1989, un profesor nu lucra decât în clinică, nu avea cabinet privat, așa cum dealtfel este interzis medicilor, în țările UE, SUA etc, din spitalele de stat să lucreze și în privat. A lucra în ambele sisteme înseamnă neglijarea spitalului de stat în favoarea cabinetului privat. Inițiativa actualului Ministru al Sănătății de a alinia România la standardele europene sau americane, prin separarea *stat sau privat*, pare lipsită de voință politică necesară implementării, rămânând la nivelul unui deziderat

După 1989, a urmat un val de promovări la nivel de profesor universitar cu aspect, pe alocuri, dar nu în manieră izolată, de contraselecție, fiind respinși candidați cu reale performanțe, îndeosebi personalități care dobândiseră o poziție de înaltă reputație în vest și care doreau să contribuie la ridicarea școlii românești de medicină. În urma concursurilor măsluite, din păcate destul de numeroase, au fost promovați unii candidați care și-au falsificat pur și simplu dosarul de concurs, menționând drept publicate cărți inexistente, titluri fără acoperire etc. În dauna unor candidați onești și valoroși. Cu încălcarea flagrantă a Legii Învățământului și a regulamentelor de concurs. Contestările și chiar procesele nu au avut nici un rezultat. Viermii corupției pe putreziuni ai pătruns adânc în carnea universităților. Încurajați de impunitate, unii dintre acești nou

numiți profesori au trecut la fals științific și la plagiat grosolan, aspecte deasemenea rămase nesancționate. S-a structurat o adevărată mafie a doctoratelor, nivelul acestora s-a prăbușit, s-a ajuns chiar la diplome false.

În această atmosferă, studenții la medicină promovează în masă cu note 9 de sau 10, nu există practic repetenții. Cum e posibil ca examenul la o disciplină clinică (pneumologie, cardiologie) să se dea fără o discuție individuală cu studentul? Dealtfel, facultățile noastre de medicină au un număr excesiv de studenți, cu sutele pe serie, în timp ce numărul de studenți este drastic limitat în toate facultățile de înalt prestigiu. În Elveția, cu școli medicale de elită, o facultate are pe serie doar circa 30 de studenți. La Mayo Clinic (SUA), cel mai ridicat procent de promovabilitate a fost de 33. Fără exigență, calitatea se prăbușește. Pentru comparație: în timp ce în facultățile de medicină marea majoritate promovează cu note maximele, la Universitatea *Spiru Haret*, în facultățile cu unele materii similare (anatomie etc) - cu profil EFS sau Kinetoterapie - doar jumătate dintre studenți au obținut note de trece.

Cum se poate redresa această stare de lucruri? La nivelul de vârf al sistemului de învățământ e nevoie de o grupare de oameni cu personalitate și devotament, în stare să-și asume riscurile inerente, avându-l ca model pe Spiru Haret. Creșterea nivelului de exigență. Eliminarea din sistem a celor care au comis fraude științifice, plagiate, falsuri în dosarele de concurs, mită etc.

Înființarea unei Facultăți de Medicină în cadrul Universității *Spiru Haret* ar putea, dacă ar răzbi prin numeroasele piedici ce-i stau în cale, să furnizeze un model viable.

SĂ NE CUNOAȘTEM PROFESORII

Prof. univ. dr. EUGEN VIRGIL NICOARĂ – eminescianul mag călător în stele

Lector univ. dr. George V. GRIGORE
Cancelarul Facultății de Arte

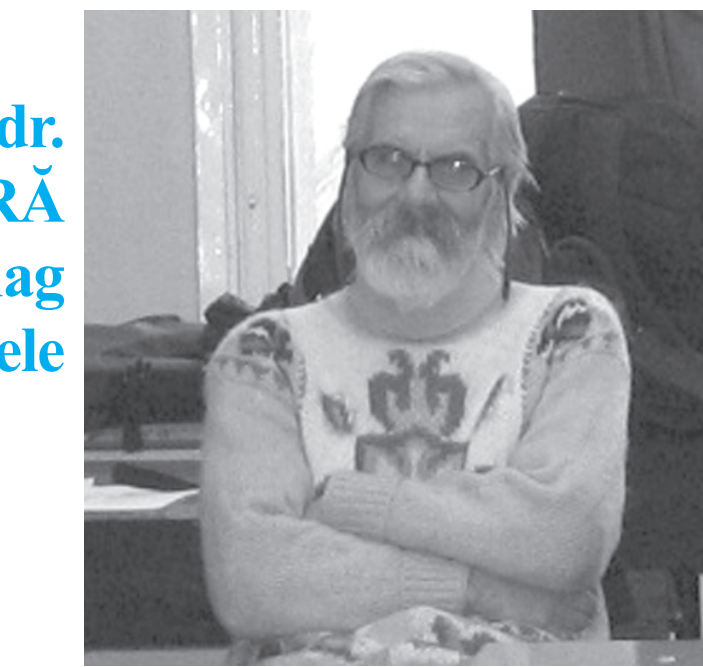
Coborât parcă din pictura unei biserici strămoșești, cu barba albă și privirea blândă, domnul profesor universitar doctor Eugen Virgil Nicoară trece pe holurile zgomotoase ale Facultății de Arte din cadrul Universității *Spiru Haret* aproape inesizabil. Calcă atent să nu deranjeze procesul didactic de la Catedra de Artă Actorului, ce uneori își iese din matcă efectiv, astfel repetițiile teatrale continuând pe holuri, pe scări, acolo unde se poate întâlni un student cu un alt student și poate apărea șansa eliberării energiilor creatoare, în favoarea finisării actului final al interpretării scenice din timpul examenelor vocaționale de Improvizare și Artă Actorului. În timpul examenelor de admitere, maestrul se coordonează anii de studiu selectează acei tineri care sunt dăruți cu posibil talent, iar, apoi, în creuzetul fierbinte al procesului pedagogic, se distilează calitățile și se finisează materialul brut, ivindu-se în lumina scenică adevărata valoare, viitorul artist interpretativ românesc filmitic și teatral.

Cu răbdare, domnul profesor universitar doctor Eugen Virgil Nicoară s-a aplecat asupra zonei documentare a artei Thaleiei și a creat, pentru tinerii înzeștrați ai facultăților cu profil vocațional, o nouă istorie a acestei arte. Sunt patru volume care au apărut până acum la Editura Fundației *România de Măine: Istoria teatrului din perspectivă antropologică*, vol.: Antichitatea, Evul Mediu; *Istoria teatrului din perspectivă antropologică*, vol.II: Renasterea, Barocul; *Istoria teatrului din*

perspectivă antropologică, vol.III: Clasicismul, Iluminismul; Apogeul german, Romanticismul; *Istoria teatrului din perspectivă antropologică*, vol.IV: Epoca marilor înnoiri. Dar efortul creator al domnului profesor universitar doctor Eugen Virgil Nicoară nu s-a oprit aici, fiind pregătit deja volumul următor, respectiv: *Istoria teatrului din perspectivă antropologică*, vol.V *Teatrul și-a ieșit din matcă* (1940 – zilele noastre).

La aceeași editură a apărut și cartea *Teoria Teatrului de-a lungul timpului*, astfel, domnul profesor universitar doctor Eugen Virgil Nicoară împlinind „o datorie didactică”, așa cum o numește chiar el în prefața acestui volum, continuând astfel: „Studentii aveau nevoie de un astfel de curs. Și eu îl făceam. Nu bănuiam atunci cât de inițiativă poate fi o astfel de explorare. Inițiativa, nu în sensul revelării cine știe căror taine, ci în acela de formare superioară, atât a autorului, cât și a celor cărora li se adresează. Mai ales lor.”

Născut la 28.02. 1934, în București, a urmat, în perioada 1954-1958, Facultatea de Teatrul, secția Teatrologie, din cadrul Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică București. În anul 1959 este licențiat în calitate de Critic de Teatrul. În decembrie 1970, primește titlul de Doctor în Filologie, la Universitatea din București, ca urmare a susținerii tezei de doctorat. Căsătorit cu deosebitul om și artist plastic Angela Colomei,

domnul profesor universitar doctor Eugen Virgil Nicoară se regăsește pe sine în dualitatea nou apărută și creează, cu o vervă rar întâlnită, versuri și proză, cronici și eseuri.

În perioada 1958 – 1960 este redactor la Revista *Teatrul*. Din anul 1960 este cadru didactic la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Film, urmând cariera pedagogică și devenind profesor universitar. Anul 1999 face ca, odată cu schimbările apărute în societatea românească, și domnul profesor universitar doctor Eugen Virgil Nicoară să dorească o schimbare în viața sa, acceptând oferta segmentului particular al învățământului superior românesc, respectiv devenind profesor la Universitatea Ecologică București – Facultatea de Arte. Odată cu transferul Facultății de Teatrul din cadrul Universității Ecologice la Universitatea *Spiru Haret*, în anul 2002, domnul profesor universitar doctor Eugen Virgil Nicoară devine profesor haretist în cadrul Facultății de Artă, Catedra de Artă Actorului.

În tot acest timp, a efectuat documentări în U.R.S.S., Cehoslovacia, Polonia, Italia, Franța Germania, Marea Britanie, Statele Unite ale Americii (una de trei luni).

Publică, în afara domeniului cărui a s-a dedicat cu pasiune și

sentiment, la Editura Universității din București: *Danton în dramaturgia universală; Teatrul francez între cele două războaie* (în colaborare cu Angela Colomei); *Federico Garcia Lorca și omul curat ca apa de izvor; Omul nou în dramaturgia lui Cehov* și la Editura Didactică și Pedagogică, 1983, *Istoria teatrului universal, vol.II* (în colaborarea cu Ileana Berlogea, Silvia Cucu).

La Editura *Semne* a publicat – poezii(*Anotimpurile; Angela Colomei; Evreul ideal; Cei ce s-au dus și-au devenit izvor; A pus în tine Domnul nemărginirii de gândire (Mihai Eminescu); Psalmii mei; Astronauți prin cosmosul Brâncuși; Angeliada: Oamenii frumoși ca zăua de arminderi; Rugăciune făcătoare de minuni; Măria Sa, Privește!; Ave Celesta în Aeternitas; Cosmicul lampadofor; Demurgii*), romane: (*Vulnerabilul invincibil; Romane cât lacrimă de cer senin; Romane cât floare de Nu Mă Uita; Romane cât un crâmpei de răi; Romane cât un diamant de roșu; Romane cât o licărire de stea; Romane cât un grăunte de muștar; Romane cât o adiere de dor*)

Pentru deosebita activitate în domeniul teatrului și a vieții teatrale românești, în general, Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L.Caragiale”

București i-a conferit, în anul 2002, distincția „Magna cum Laude”, însoțită și de „Medalia I.L.Caragiale”. Lucrările domnului profesor universitar doctor Eugen Virgil Nicoară prezintă istoria teatrului din perspectivă antropologică. Trei milenii de teatru prezentate prin intermediul teoriilor elaborate cu privire la destinul acestora. Trei milenii, ca o singură clipă, dar această clipă se confundă cu vesnicia însăși. Sunt studiate diversele, dar fecundele epoci istorice și literare – teatrul antic, teatrul religios, commedia dell arte, realismul, naturalismul, simbolismul, expresionismul, futurismul, dadaismul, suprarealismul, dar și reprezentanții lor, atât pe plan național, cât și internațional (Eschil, Sofocle, Euripide, Aristofan, Shakespeare, Ibsen, Strindberg, Caragiale, Shaw, Wedekind, Cehov, Pirandello, Gorki, Claudell, O'Neill, Giraudoux, Cocteau, Garcia Lorca, Camil Petrescu, Victor Ion Popa, Mihail Sebastian, Lucian Blaga, etc.). Este tratată, cu acribie, teoria teatrului, din punct de vedere istoric, dar și literar, exemplificând cu marii creatori și operele lor de seamă și cu un studiu aparte asupra tehnicilor teatrale folosite, asupra personajelor specifice, asupra artei spectacolului pentru fiecare gen în parte. Aceste lucrări beneficiază și de o importantă bibliografie pentru istoria teatrului, deosebit de utilă atât pentru studenți, cât și pentru specialiști. Pe lângă bogăția de informații, interpretările originale și expresia stilistică le recomandă ca pe o lectură deosebit de atractivă.

Teatrul are Sfîntenia lui, iar unul dintre oamenii hărăziți a-i duce crucea – ea efort creator – este domnul profesor universitar doctor Eugen Virgil Nicoară. Despre sutele de actori, care au fost studenții domniei sale, spunea într-unul din volume: „...studenții mei. Emulii mei. De dragul cărora am și întreprins fantastică explorare a „necunoscuturilor” (...) Când călătoria propriu-zisă va „înceta”, ei vor avea bucuria să constate că au rămas înscrși în continuare pe mîrficia orbilor. Iar privilegiile deslușite vor fi din ce în ce mai frumoase.”

O nouă invitație la studiu, la cercetarea celor neîntelese.

Mulumim pentru tot, pentru cele ce ne-a dăruit și pentru cele ce ne vor fi dăruite, domnului profesor universitar doctor Eugen Virgil Nicoară, eminescianul mag călător în stele.

PANTEON • PANTEON • PANTEON • PANTEON

ANOTIMPURILE

Sunt evenimente după care îți potrivești ceasul. Există locuri unde ajungi pentru a te convinge cum arată măsurătorile astrale.

Vii în Lunca Siretului pentru a te convinge de rotirea anotimpurilor și roștirile lor.

Ajungeam întâia oară la Mircești într-o vară îndepărtată împins de chemarea reflectărilor picturale de bibliotecă. Am privit îndelung cum aburii ușori ai nopții din fantasmă se ridică și, plutind deasupra luncii, printre ramuri se despică. Reveneam pe când cumpăta iarnă cernea norii de zăpadă, într-un ianuarie subjugat de geruri și de taine adânci. Mi s-a întâmplat să cobor din trenul călcând Moldova pe când oricine observa momentul, semnele lui: s-a dus zăpada albă de pe întinsul zării, s-au dus zilele Babei și nopțile vegherii. Cât mai era de așteptat până ce să se ivească semănătorii harnici cu sacul subsoară? Și, de la sine știut, ea însăși, Rodica, sensibilă și potrivită la zisele junilor semănători.

Anotimpurile, în mintea mea de adult mă urmăresc în croiala zilelor și nopților de la Mircești. Orice mers încoace se înscrisă în ritualul trasat de Poet. Am taxat orice abatere de la desenul preluat și însușit la ora de Română o ieșire din paradigmă, abandon de la reguli compuse odată pentru totdeauna.

Din locul ales de stăpân, din marginea satului, pornesc drumurile noastre spre Univers. Ai a te sforța, cu mâna streasă, întru cercetarea distanțelor, convocând trăiri depărtate și cantonând în vecinătatea lor. Când simți că ritualul așezării la teren și-a consumat treptele de așteptare, de apropiere, te simți dezlegat să te apropii, într-un traicet centripet, domol coborător, spre ușă. Dincolo, îți poți reprezenta interioare gândești cu fast, frânturi de existență, alcătuint prin juxtapunere diorama unei vieți de om așa cum a fost. Scriitorul și opera, creatorul și viața își găsesc nemul de comunicare cu noi, definind într-un fel anume pentru fiecare relieful, rostogoliri de evenimente, orizonturi și transcendente.

Celor cu drag de Alecsandri din copilărie le vin în întâmpinare, izolate ori „adunate-n cer grămadă”, liniștite ori pline de temperament, oricum persuasiv, ademenitor, insistent și convingător, secvențe de istorie culturală și națională. Se consumă acest prelung proces de rechemări, reasezări ori impuse inițieri urmăriți îndeaproape de gazda inspiratoare. Mai întâi de tănărul dichisit, cu față de arnău și priviri haiducești. Va apărea curând și statonnic în rotunjimea vârstei, luminos, înțelept și tăcut. Nu sunt strigări în aceste puține încapere de conac boieresc devenit celebru. Mai degrabă poți distinge trageri de mănecă discrete ori soapte rostite cu priceperea argumentului.

Esti într-un spațiu de creație și trebuie să iei în seamă prezența în aer a materiei gândind. Îți ies în drum stări alotropice ale existenței polifonice pe care o reprezintă în cultură, în istorie, în răsrângerea evenimentelor timpului său. De privit o faci cu luare aminte. Îți

rămâne șansa reconstituirilor de tot felul, în registre posibile. Pe aici s-au mișcat aduși de întâmplări ce nu pot fi descărnate de semnificații mărmi din epocă. Aici s-au consumat, sub pulpana acestei locuințe, mai degrabă modeste, zile de prins în calendar. Se adună între pereții rezistenți la intemperii istorice (le-au traforat existența două războaie mondiale și încă multe seisme desprins din tectonica vremii) respirării memorabile. Despre ce reprezintă semnificație și durată găsești îndeajuns pentru a te circumscrie înțelegerii lor. Muzeul din inima optică a Moldovei a fost însoțit de noroc. Mai întâi prin reflexul de donator al proprietarului de drept. Au făcut-o și alții cu gândul la noi, cei de după, veți spune. Așa este. Dar câți puteau o s-o mai facă și au ratat prilejul? A fost pe rol actorul de care au depins multe în drumul spre noi al acestei locuințe de familie – soția Paulina. A fost Academia Română cu inițiative care au potențat valoarea culturală a așezământului din Lunca Siretului. (Eu n-aș da cu pietre nici în autoritățile culturale vremelnice ocupante sub streșina evenimentelor, cărora muzeul de azi le datorează atât de mult). Relația noastră cu Alecsandri – pașoptistul, unionistul, patriotul, diplomatul, poetul, prozatorul, dramaturgul, animatorul cultural câștigă dimensiuni și accente adiacente ajungând încă.

Oricum, Dicționarul consacrat traducerii anotimpurilor s-ar lipsi de o filă de album indispensabilă în apropierea înțelegerii lor. Și ar fi fost păcat.

Neagu UDROIU

La etajul I din sediul Facultății de Jurnalism, Comunicare și Relații Publice, au fost deschise expozițiile fotografice „PEOPLE I'VE PHOTOGRAPHED” și „PUZZLE”, semnate de Vlad CHIREA.

Vlad Chirea are 23 de ani și s-a născut la Slobozia, județul Ialomița, dar locuiește, de peste 20 de ani, în București. Vlad a debutat în presă ca fotoreporter la cotidianul *Libertatea*, în anul 2008, acolo unde lucrează și în prezent. În ultimii ani a colaborat cu NewsIn Foto și cu Mediafax Foto, liderul național pe piața de fotografie de presă. În acest moment, Vlad este student în anul II, la Universitatea *Spiru Haret*, Facultatea de Jurnalism, Comunicare și Relații Publice.

Portretele celor pe care îi prețuim

Lidia Obeadă – un valoros promotor cultural

La una dintre expozițiile la care am vorbit, icioane făcute de Ion Lazăr, am cunoscut un om special, pe care mă grăbesc să îl pun și eu în valoare, în rândurile care urmează. Se numește Lidia Obeadă.

Cu o generozitate rar întâlnită într-o societate dominată de egoismul meschin și de tunurile date peste noapte, Lidia Obeadă face o figură aparte. Este mereu surâzătoare, într-o lume mohorâtă, mereu cuceritoare prin cromatica aleasă pentru hainele ei, într-un oraș cenușiu, mereu tonică, printre niște oameni blazați, mereu deschisă la un proiect nou, printre niște statui reci, mereu cu nasul pe sus.

În secunda doi mi-a oferit un album foarte reușit intitulat „Lubire de pietrar”, cu Nichita Stănescu și Aurelian Titu Dumitrescu pe copertă. Îmi oferă o dedicație, mult prea măgulitoare pentru făptura mea. Dau pagina și citesc: „Autor – Lidia Obeadă”. Aha ! Este un album de o

eleganță desăvârșită. Nu mai spun că în interior găsesc imagini cu colegii mei din deceniile trecute, așa că mă emoționez pe loc, până aproape de lacrimi adevărate. Pe parcursul a 200 de pagini se întâlnesc mulți oameni

de cultură, o viață întreagă în imagini, documente și sentimente.

În secunda trei, trecem la organizarea evenimentului. Eu am lucrat cu mulți oameni, dar numai unii dintre ei se pricepeau, dar ea este, cum să vă spun eu să înțelegeți mai repede ? Este un profesionist. În secunda patru, am fost sigur că totul o să iasă perfect și că sarcinile mele și ale tuturor din jurul nostru erau foarte mult ușurate. Cu o naturalețe fără cusur, Lidia Obeadă și-a asumat toate dimensiunile dificile ale proiectului nostru.

În secunda cinci, am realizat că am un prieten pentru următoarele decenii, dacă va îngădui Dumnezeu să trăim. Nu vă mai în cu prea multe detalii, Lidia Obeadă a organizat perfect seară magică, despre un subiect magic, sărbătorile de la finalul anului. A fost mai întâi o expoziție inegalabilă de icioane, apoi un moment teoretic dedicat

colindelor, iar, la final, un concert – eveniment, care o să stea mult timp în memoria tuturor spectatorilor, cu formații grele aduse din multe județe, cu coruri din București etc.

Chiar dacă nu era necesar și am știute ce om de valoare am întâlnit, îl mai întreb și pe *Profesorul Google* ce a făcut acest om? Zeci de programe culturale, întâlniri, conferințe, simpozioane, deplasări, expoziții, concerte, toate, toate purtând o marcă inconfundabilă – Lidia Obeadă.

Dacă România ar avea câteva zeci de asemenea personaje, făcute din oameni eficace, modeste și care dau bine în orice echipă, sigur criza ar trece mult mai repede, iar efectele ei colaterale ar însemna mai puțină durere, tristețe și frustrări pentru români.

La mulți ani! Special pentru cititorii *Opinie naționale* și pentru Lidia Obeadă.

Aristotel BUNESCU

În direct cu NASA

ȘTIINȚA LA PORȚILE FANTEZIEI, FANTEZIA LA PORȚILE ȘTIINȚEI (II)

„Science et vie” – revistă respectând riguros adevărurile științifice, deci și dogmele momentului – vorbește despre surpriza fuziuniiilor grăbiți și mai adăugă și alte cercetări în care SF-ul, deci fantezia debordantă a fost net depășită de realitate și practică.

H.G. Wells, de pildă, a scris un roman de pură fantezie, „Omul invizibil”, pentru ca la mai puțin de un veac de la avaturile personajului cărții, profesorul Xiang Zhang de la Universitatea Berkeley (ce nume au americanii de astăzi...) să anunțe că echipa lui a reușit să facă un obiect invizibil! Pentru moment, invizibil doar la radiații infraroșii, dar de aici până la domeniul vizibil al radiațiilor electromagnetice nu mai este decât un pas practic de făcut. Care se va face, ne asigură profesorul Xiang, așa că doamna Rowling, „mama” persona-jului Harry Potter, se va trezi în curând că pelerină care-l făcea pe micul vrăjitor Harry invizibil se va vinde, cine știe, nu doar la prăvălii absoconse de obiecte vrăjitoresci ci și la magazinul din colțul străzii...

...Celelele sușă sau stem: aceeași poveste. Cum era să credem că vreedată vom reuși să ne creștem membre sau organe, așa cum fac salamandrele? Apariția clonei Dolly, apoi descoperirea profesorului Shinya Yamanaka că celule ale pielii fieceărui dintre noi pot fi manipulate să devină celule stem, pe care le vom folosi după a cincea, a șasea zi de diviziune pentru a le diferenția în celule ale ficatului, pancreasului,

axoni, hematii pune capăt fanteziei. Nu interzicând-o științific ci transformând-o în realitate. În tratamente pe care ni le vom aplica – și le vor aplica urmașii noștri – pentru a se transforma în semizee nemuritori și fecuzci.

...Îl putem copia pe urs pentru a ne induce capacitatea de a hiberna, susține profesorul André Mallan, de la universitatea din Strasbourg. Pentru ce? Din motive demografice. Când vom fi prea mulți va trebui să dezlănțuim exoduri spre Marte sau spre planetele Proximei Centauri, cu echipaje și pasageri „înghețați” în anii de „zbor” și resuscitați în momentul contactului cu o planetă vizitabilă, eventual locuibilă. Cum facem? Întorcându-ne pe lanțul filogenetic până la tehnologii pe care strămoșii din scara evoluției le stăpneau în mod natural dar și le-au pierdut, în sutele de milioane de ani de cavalcadă evoluționistă.

...Teleportarea? Nimic mai simplu, în serialul „Star Trek”. Și nu imposibilă, în experiențe de mecanică cuantică, în care un foton, apoi un electron au fost transmiși practic instantaneu dintr-un loc al spațiului în altul! Experiențe reușite la Lausanne, Innsbruck și Copenhaga pot fi descrise astfel: se ia obiectul Cutare – foton, electron, sau un atom de beriliu (cum au făcut fizicienii americani de National Institute of Science and Technology), sau o „halcă” de 10 atomi de cesiu (Institutul Niels Bohr), sau... căpitanul Jean Luc Piccard (să zicem) – se citește „starea” obiectului (cu alte cuvinte sunt descrise toate ecuațiile fizice ale tuturor componentelor sale), care va fi transmisă către locul „aterizării”; acolo biții se transformă în atomi (cum? mister cuantic...) și iată-l pe foton, electron, atom, grup de atomi, J.L. Piccard apărut ca din neant, prin tehnologii de pur Science Fiction pe care fizicienii vecului al XXI-lea chiar le aplică. Mă rog, poate că de teleportarea lui Jean Luc Piccard se vor ocupa fizicienii vecului XXII, în rest, totul este posibil, „ansibilă” telepurtătoare de obiecte inventată de scriitoarea Ursula K. Le Guinn în „Lumea lui Rocconan” va fi, curând, utilizabilă și în lumea noastră.

...Să clonăm animale, inclusiv dintre cele ale speciilor dispărute? De ce nu, din moment ce oia Dolly a dat un atât de strălucit exemplu, iar mamutul bebeluș Liuba, descoperit intact într-un strat de permafrost siberian ne oferă celule din care biologii pot extrage ADN-ul mamuțesc? Stephen Schuster de la Universitatea Pennsylvania ne anunță că este posibil ca, peste câțiva ani, o femelă de elefant să dea naștere unei...dubului a Liubei! De aici încolo, drum deschis, pentru orice clonare, de animal din specii dispărute, cătel sau pisică iubită de

proprietarul bogătaș sau, cine știe, chiar de resuscitare, cândva, a unui mare savant sau artist (sau bogătaș, sau politician, din păcate), al cărui trup nu s-a descompus cu totul...

...Despre roboți, ce să mai vorbim. Au și ei un set de legi – implementat de celebrul scriitor SF Isaac Asimov – și au, probabil, mii de laboratoare în care se încearcă combinarea IA (programe de computer de inteligență artificială) cu posibilitățile pe care le oferă electronica, mecanica, materialele compozite. În 10-20 de ani va fi construit un supercomputer care să aibă capacitățile de procesare ale unui creier uman, ne spune prietenul David Anderson, fizician și aviator american, aterizat de zece ani pe mica insulă-scoală Atlantykron de pe Dunăre. Iar în alți 20-30, asemenea computere egale cu noi în „capacitatea de gândire” se vor transforma în laptopuri de 1000 de dolari bucată. De ce să nu punem asemenea „creiere” în robo-cercetători pe care îi vom trimite pe Lună și Marte, în minisubmarinele care se vor scufunda în mări și oceane, în mașinile noastre agricole, în „proletarii” din uzinele integral automatizate și robotizate? Sau, de ce nu – fie-i țărâna ușoară scriitorului Philip K. Dick, că multă dreptate a avut – în androizi cu care, sper eu, vom conviețui pașnic în aceeași **societate a cunoașterii și conștiinței** care va fi cea a secolului XXI în cea de-a doua sa jumătate?

...Controlul creierelor lui al conștiințelor, cum își imaginează dr. Allan Snyder de la Centrul pentru Spirit (!) din Sydney? Efectul pozitiv fiind neuroterapiile care pot apărea, importante mai ales spre 2040-2050, când speranța de viață se va situa între 85 și 90 de ani și când persoanele vârstnice vor trebui aparate, la scară planetară, de Alzheimer, Parkinson și alte maladii neurodegenerative. Dar, firește, există și temeri: dacă un Big Brother supergenial și-ar subordona, să zicem, toată cunoașterea anilor 2030-2040 privind creierul uman, și dacă ar găsi mijloace psihice prin care să stăpânească milioane, miliarde de creiere, distopia perfectă ar fi finalul pentru specia Sapiens.

...Călători în timp? Încă nu, dar cine știe?... Perpetuum mobile? Nu, căci trebuie să avem respect pentru legile termodinamicii – și, în plus, cu fuziunea nucleară și cu rentabilizarea Soarelui prin inevitabilele uelnte de „energie verde” ne vom astămpăra, oricum, foamea de energie. Nemurirea? Vezi mai sus... Pacea eternă pe planetă? Ei, cum ar spune Kipling, asta e o altă poveste, pentru care văd invit la o dezbatere, asupra utopiilor pragmatice, într-un foileton viitor...

Alexandru MIRONOV

Reflecții săptămânale

Ocaua mică

Cu ceva timp în urmă, un internaut își valorifica trecutul pe un celebru site de licații. Se puteau achiziționa poza fostei iubite, o pereche de papuci, un ceainic, și multe alte asemenea obiecte.

Este așa de simplă aruncarea sau comercializarea trecutului? Nu-l purtăm cu noi pentru totdeauna, nu este inseparabil de viața noastră?

Se pare că nu, dacă e să-i dăm crezare lui Ștefan Gheorghidiu, eroul lui Camil Petrescu,

Alexandru LUCINESCU

AVEM NEVOIE DE SUCCES! EI NI-L OFERĂ.

CRINA COCO POPESCU, prima alpinistă care a realizat circuitul „Seven Volcanoes”

Crina Coco Popescu a devenit prima alpinistă din lume care a încheiat cu succes circuitul „Seven Volcanoes”, după ce a cucerit Mount Sidley (4.285 metri), cel mai înalt vulcan al Antarcticii. „Seven Volcanoes” presupune escaladarea celor mai înalți vulcani de pe cele șapte continente.

Crina a cucerit Mount Sidley alături de Alex Abramov, Mario Trimeri și Scott Woolams. În vârstă de 16 ani, Crina Coco Popescu a devenit prima alpinistă care a urcat pe Mount Sidley.

Este cea mai tânără membră a CLUBULUI MONTAN ALTITUDINE, care participă la expediții în munți înalți.

Data nașterii: 3.12.1994

Oraș: Râsnov

Occupatie: elevă

Palmaresul Crinei Coco Popescu este realizat începând cu vârsta de 10 ani, majoritatea reușitelor fiind recorduri și premiere pentru vârsta ei;

2011 - 4 ianuarie, ascensiunea pe Mt. Vinson – cel mai înalt vârf al Antarcticii, în cea mai importantă expediție a ei de până acum, „Antarctica 2010 – 2011”.

Odată ajunsă în vârful muntelui Vinson, COCO a devenit și **cea mai tânără alpinistă din lume care a urcat pe Mt. Vinson în Antarctica.**

2010 - 20 iunie, Alaska - McKinley (6194m) - cel mai tânăr alpinist din Europa - cel mai înalt vârf din America de Nord, Circuitul SEVEN SUMMITS

2010 - 21 mai: Mexic - Pico de Orizaba (5635m) - cel mai înalt vulcan din America de Nord, Circuitul SEVEN VOLCANOES;

2010 – ianuarie, Papua, Indonezia - Carstensz Pyramid (4884m.), cea mai tânără alpinistă din lume, prima alpinistă din România - cel mai înalt vârf din Australia și Oceania, Circuitul SEVEN VOLCANOES;

2010 – ianuarie, Papua Noua Guinee - Mt. Giliwe (4368m.), cea mai tânără alpinistă din lume, prima alpinistă din România - cel mai înalt vulcan din Australia și Oceania, Circuitul SEVEN VOLCANOES;

2010 – ianuarie, Australia - Mt. Kosciuszko - cel mai înalt munte din Australia, varianta Dick Bass a Circuitul SEVEN SUMMITS;

2009 – iulie, Rusia, Mt. Caucaz, vf. Elbrus (5642m) - cel mai înalt vârf din Europa, Circuitul SEVEN SUMMITS, cel mai înalt vulcan din Europa, Circuitul SEVEN VOLCANOES;

2009 – iunie, Tanzania, Mt. Kilimanjaro, vf. Uhuru (5895m) - cel mai înalt vârf din Africa, Circuitul SEVEN SUMMITS, cel mai înalt vulcan din Africa, Circuitul SEVEN VOLCANOES;

2009 – ianuarie, Argentina, Anzii Cordilieri - Aconcagua(6963m), traseul „Traverseul Ghetarului Polonez”, cea mai tânără persoană din lume - cel mai înalt vârf din America de Sud, Circuitul SEVEN SUMMITS

2008 – decembrie, Chile, Atacama - vf. Ojos del Salado(6893m), cea mai tânără persoană din lume - cel mai înalt vulcan din lume, cel mai înalt vulcan din America de Sud, Circuitul SEVEN VOLCANOES

2008 - vf. Alam Kooh(4850m), pe fața nordică, premieră pentru România;

2008 - Masivul Alborz (Iran), vf. Damavand (5671m), cea mai tânără persoană din lume - cel mai înalt vulcan din Asia, Circuitul SEVEN VOLCANOES;

2008 - Mt.Caucaz - vf. Kazbek.(5047m)), cea mai tânără persoană din lume;

2007 - Turcia - vf.Ararat(5165m), cea mai tânără persoană din lume;

2007 - Mont Blanc(4810m);

2007 - Alpi - Mont Dolent(3800m);

2005 - Alpi - Dente del Gigante(4014m);

Kebab – cu succes în Turcia

Piesa *Kebab* de **Gianina Cărbunariu**, cunoscut dramaturg și regizor, montată în limba turcă (traducere de **Sheilla Iaia**) de regizoarea **Zishan Ugurlu** și având în distribuție tineri actori turci, se joacă săptămânal cu casa închisă într-unul dintre cluburile de teatru renumite din Beyoglu.

Zishan Ugurlu este actriță și regizoare turcă rezidentă la New York, unde lucrează cu Great Jones Repertory Company la Teatrul La Mama. A jucat în numeroase producții, dintre care *The Trojan Women* regizat de Andrei Șerban. Este directorul artistic al Actors Without Borders-ITONY, *Kebab* fiind și prima sa piesă montată în Turcia. Cei trei actori în rolurile principale, Gulce Oral (Mady), Arda Cetinkaya (Voicu) și Gorkem Kasal (Bogdan) sunt studenți în cadrul Departamentelor de Teatru de la Universitatea Kadir Has și de la Universitatea Bilgi.

„Colivia”, regia Adrian Sitaru - Marele Premiu la Festivalul Internațional de Scurtmetraje de la Praga

România, invitată de onoare la Festivalul Internațional de Film de la Göteborg

În acest an, România participă, pentru prima dată, ca invitată de onoare la Festivalul Internațional de Film de la Göteborg, organizat în perioada 28 ianuarie – 7 februarie.

Festivalul Internațional de Film de la Göteborg este cel mai mare festival de acest gen din Scandinavia, cu o cifră anuală de 130 000 de spectatori. Programul românesc, conceput și organizat de Institutul Cultural Român de la Stockholm, se desfășoară sub titulatura „Noul val al filmului românesc”.

România participă cu șase producții lansate în 2010, patru filme de referință ale cinematografiei românești dinainte de 1989, o selecție de șase scurtmetraje, precum și cu o retrospectivă de filme experimentale semnate de regizorul avantgardist suedez de origine română Mihail Livadă. În plus, ICR Stockholm a obținut privilegiul de a organiza nu mai puțin de șase din totalul de 40 de seminarii de pe durata festivalului.

La seminarii sunt prezente personalități din lumea filmului din România și din Suedia, precum regizorii Cristi Puiu, Marian Crișan, Alexandru Solomon, Bogdan George Apetri, Erik Gandini, și jurnaliștii Adina Brădeanu, Hynek Pallas, Annika Gustafsson și Nils Petter Sundgren, o figură legendară a criticii suedeze de film.

Un seminar aparte îi este dedicat lui Mihail Livadă (1908–1992), care a trăit cea mai mare parte a vieții în Suedia și care este considerat unul dintre fondatorii filmului experimental din această țară. Despre el vor vorbi scriitorii Birgitta Holm și Lasse Söderberg, profesorul

spiritualitate, *Recunoașterea prin educație. Un imperativ istoric: Pactul Național pentru „Deșteptarea României”*.

Au fost prezenți responsabili din educație, cadre didactice, cercetători, sociologi, psihologi, editori, reprezentanți media (Radio România Cultural), bibliotecari, elevi și studenți. Îi amintim pe profesorul Nicolae Georgescu, eminescolog, cel care a publicat multe dintre lucrările lui Eminescu, ocupându-se în mod deosebit de exegeza poeziilor lui Eminescu, decanul Facultății de Jurnalism, Comunicare și Relații Publice din cadrul Universității Spiru Haret, doamna Ana Munteanu, de la Editura Minerva, care a vorbit despre integrala poetică a lui Eminescu apărută la editură. De asemenea, au avut intervenții scriitorul Gherasim Luca, profesorul Mihai Prepelită, inspector Marian Banu, de la Inspectoratul Școlar al Municipiului București, care au arătat, printre altele, că limba și literatura română își păstrează rolul primordial în reforma

învățământului. Dr. Maria Crișan a vorbit despre George Coșbuc „ca un adevărat poet național și traducător universal”. Au mai contribuit în cadrul dezbaterilor C. Mocanu, Geo Stroe, președintele Academiei Daco-Române, Aurel David și mulți alții. Conferința s-a desfășurat într-o atmosferă de lucru, emanând entuziasm și dorință de cercetare a valorilor culturii naționale. S-a vorbit liber, manifestându-se totuși îngrijorarea față de faptul că mulți tineri nu cunosc sau uită valorile culturale naționale. Moderatorii conferinței și parteneri de proiect au fost Sorin Ivan, directorul Revistei naționale „Tribuna învățământului”, și doamna Carmen Pesantez, directorul Bibliotecii Pedagogice Naționale „I.C. Petrescu”. Ne-am bucurat că printre participanți s-au aflat și elevi și studenți, pentru că trebuie să acționăm cu toții, toate generațiile, pentru apărarea valorilor culturii, istoriei și spiritualității românești.

Bibliotecar Maria Andreia FANEA, Biblioteca Pedagogică Națională „I.C. Petrescu”

În perioada **28-30 ianuarie 2011**, cinematograful **Queens Film Theatre din Belfast** a găzduit un program cultural de amploare, organizat la inițiativa **Institutului Cultural Român de la Londra**. Au fost proiectate șase dintre cele mai recente și premiate filme românești, în prezența invitaților de onoare, au fost organizate un atelier masterclass pentru studenții de la facultățile de film și un concert-petrecere de deschidere.

Doă dintre filme au rulat în premieră în Marea Britanie: *Morgen*, regia Marian Crișan; și *Felicia, înainte de toate*, regia Răzvan Rădulescu & Melissa de Raaf. Peliculele *Autobiografia lui Nicolae Ceaușescu*, regia Andrei Ujică, *Aurora*, regia Cristi Puiu, *Marți, după Crăciun*, regia Radu Muntean și *Portretul luptătorului la tinerețe*, regia Constantin Popescu

Pianistul Eduard Stan deschide, la Londra, Concertele Enescu

Stagiunea *Concertelor Enescu* reîncepe, la 3 februarie 2011, după seriile memorabile ale lui 2010, cu un concert extraordinar oferit publicului londonez de către Eduard Stan, un promotor neobosit și original al lui Enescu.

Din program: Grieg: Din vremea lui Holberg (Suita în stil vechi) op. 40; Liszt: Din „Années de Pelerinage”; Schubert / Liszt: Auf dem Wasser zu singen; Schubert: Improptu in Fa minor op. 142 (D 935) nr. 1; Enescu: Suita nr. 2 pentru pian in Re major op. 10.

Caracterizat drept „un pianist deosebit de sensibil, posedând o cultură foarte flexibilă a tușului, o tehnică perfectă și o mare capacitate de înțelegere a muzicii, pe care o

Lansată la Belfast, caravana filmului românesc va continua la Dublin, Londra și Reykjavik

au fost vizionate și în cadrul altor festivaluri importante, precum London Film Festival, beneficiind de cronici apreciative (4 și 5 stele în *TimeOut London*).

Trei invitați de onoare au călătorit la Belfast pentru întâlniri cu publicul cinefil și presa de specialitate: regizorul **Cristi Puiu**, actorul **András Hatházi** și criticul de film **Iulia Blaga**. După proiecția filmului *Morgen*, spectatorii au participat la concertul-petrecere de deschidere, susținut de **Nico de Transilvania**, DJ de origine română stabilit la Brighton.

Proiectul **Cinema Romania Now**, organizat de Institutul Cultural Român de la Londra în parteneriat cu Queens Film Theatre din Belfast, deschide seria evenimentelor de promovare a filmului românesc în 2011 în Marea Britanie. Sunt în pregătire secțiuni românești la Festivalul Internațional de Film de la Dublin, EastEnd Film Festival din Londra și Festivalul Internațional de Film de la Reykjavik.

simte, o face să trăiască” (ziarul german *Weserkurier*). **Eduard Stan** a concertat în majoritatea țărilor europene și în SUA. A cântat în săli renumite precum Filarmonica din Berlin, Musikhalle din Hamburg, Salt Lake City Temple Square, PUC California, și la mai multe festivaluri internaționale. Încă de la debutul său pianistic, Eduard Stan a beneficiat de îndrumarea celebrei profesoare de pian Stela Drăgulin. Talentul său a fost remarcat și cultivat ulterior de către renumitul pedagog german Karl-Heinz Kämmerling, maturizarea sa artistică fiind desăvârșită după întâlnirea cu maestrul Arie Vardi (Israel), mentorul său, la clasa căruia a absolvit examenul de solist la Conservatorul Superior din Hanovra. A colaborat cu personalități importante ale vieții muzicale și culturale internaționale, cum ar fi: Herbert Blomstedt, Matthias Goerne, Paul Badura-Skoda, Karl Engel, Boris Berman și Martin Dörrie. La concursurile internaționale din Köln, Hamburg și Braunschweig a fost distins cu premii în repetate rânduri.

De mulți ani, concertează cu regularitate în duo, împreună cu violonistul Remus Azoitei, cu violoncelista Laura Buruiana, precum și alături de cvartetele „Voces” și „Ad Libitum”. Eduard Stan a fost profesor la Conservatorul Superior din Lübeck în perioada 2000 - 2007.

Roma Omagiu pictorial Horia Bernea

Joi, 20 ianuarie 2011, la **Academia di Romania din Roma** a avut loc vernisajul expoziției **Horia Bernea și Cetatea Eternă**. Manifestarea reprezintă un omagiu adus memoriei pictorului român **Horia Bernea**, de la dispariția căruia s-au împlinit 10 ani.

Profund legat de „Cetatea Eternă”, Horia Bernea a păstrat cu aceasta un raport fecund. În 1997 Academia di Romania a găzduit o expoziție personală a sa, urmată de un stagiu de creație în anul următor, când Galeria *Spicchi dell'Est* a expus ciclul său *Pavimenti*, legat direct de prezența sa la Roma. O altă mărturie a comuniunii dintre artistul Horia Bernea și Roma este catalogul *Roma caput mundi*. Un ghid subiectiv al Cetății Eterne, realizat în perioada 1998-1999, la Roma, împreună cu teologul și antropologul Teodor Baconschi, actual șef al diplomației românești.

Expoziția de la Academia di Romania reunește o serie de opere ale artistului rămase în colecții publice și private de pe teritoriul Italiei și este completată de sugestive materiale fotografice și de publicații, mărturie a activității sale impresionante și a legăturii profunde cu Urbea. La deschidere au participat o serie de personalități ale lumii culturale și artistice care au evocat figura artistului.

În deschiderea expoziției a luat cuvântul doamna **Anca Manolescu**, cercetător în antropologie religioasă.

Popasuri culturale Muzeul Căilor Ferate Române

Amplasat în imediata vecinătate a principalei porți feroviare a Capitalei, unde, indiferent de oră sau zi, este multă forfodă, Muzeul Căilor Ferate Române este unul dintre cele mai interesante muzee din București, un loc unde poți afla lucruri inedite despre istoria căilor ferate din România. Tot aici vei găsi și date importante despre unul dintre pionierii căilor ferate, Anghel Saligny. Din păcate, Muzeul CFR are un singur dezavantaj: este un tezaur puțin cunoscut de bucureșteni.

Ideea unui muzeu al căilor ferate a apărut în anul 1924. Atunci, inginerul Theodor Balș a salvat de la dezmembrare mai multe locomotive și vagoane vechi, până atunci rătăcite prin diferite depouri, așteptându-și momentul când vor fi trimise la „fier vechi”. Astfel a scăpa de la casare legendara locomotivă *Călugăreni*, una dintre primele locomotive care au circulat pe linia de cale ferată București Filareț – Giurgiu. Ca o soluție de moment s-a recurs la garaea pe liniile din parcul Stadionului Giulești a întregului material rulant salvat. Așa s-a format nucleul Muzeului Căilor Ferate, inaugurat la 10 iunie 1939, cu ocazia sărbătoririi a 70 de ani de la deschiderea liniei București Filareț – Giurgiu.

În primăvara anului 1944, o ploaie de bombe incendiere a atins stadionul, distrugând și incendiind o mare parte din exponatele muzeului. Toamna, ceea ce a mai rămas a fost evacuat într-o sală de la parterul Palatului administrativ CFR. Când aceasta nu a mai fost disponibilă, prof. ing. Dimitrie Leonida a acceptat să găzduiască resturile Muzeului CFR în „Muzeul Tehnic” din Parcul Carol.

La începutul anilor '50, Muzeul CFR a fost mutat pe Calea Griviței, în apropiere de Gara de Nord. Clădirea din acest loc, grav avariată de bombe, a fost refăcută de CFR în 1952, spre a servi ca sediu pentru *Casa tehnică a căilor ferate*, înființată la începutul anului 1953. În cadrul acestei unități, a fost inaugurat, la 1 mai 1953, cel de-al doilea muzeu al căilor ferate. Deși era amenajat în condiții ilustrative superioare, acest muzeu a devenit cu timpul necorespunzător din mai multe puncte de vedere. Ca urmare, s-a aprobat refacerea lui pe alte baze. Solemnitatea inaugurării Muzeului Căilor Ferate, în noua lui haină, a avut loc în dimineața zilei de 31 octombrie 1969, după plecarea de la linia 14 a trenului aidoma celui care, cu exact 100 de ani înainte, a deschis linia ferată București Filareț – Giurgiu.

În prezent, Muzeul CFR dispune de trei săli cu exponate. Adunate, acestea materializează o adevărată istorie fragmentată a căilor ferate, pe care, oricând, este bine să o rememorăm. Astfel, prima sală adăpostește machete de locomotive cu abur, lucrate artistic, printre care, la loc de frunte, se află renumita *Pacific*. Tot aici, este o superbă gamitură a unui tren de epocă, alcătuită dintr-o locomotivă cu abur seria 130, plus două vagoane de marfă: unul acoperit și altul descoperit. Gamitura are o lungime de 9 m, locomotiva fiind de 5 m, cu tot cu tender. Un imens ceaș, din gara Lugoji, este o altă piesă cu „greutate” a Muzeului Căilor Ferate. Mergând mai departe, avem ocazia să descoperim plăci ce odinioară erau montate pe vechile locomotive cu abur. *Maffei*, *Hanomag* ori *Reșița* sunt numai câteva dintre numele ștampate pe ele. Acestea reprezintă coloșii industriali, care, pe vremuri multă apuse, produceau *monștri mănători de cărbuni*.

Sala „mijlocie” este punctul forte al Muzeului CFR. Aici este locul unde întâlnim istoria *drumurilor de fier*, în modul cel mai pur. Pomind de la resturile lustrelor luxosului *Orient Express* și până la teilempiratorului rapid Hughes (30 de cuvinte/min., fără decodificarea mesajului, cu un design unic – clape de pian), ori firmanul sultanului Abdul Medjid (1857) – de concesionare a liniei de cale ferată Cernavodă – Constanța, toate exponatele au în spate o poveste. Mai mult sau mai puțin plăcută. O astfel de poveste, dar care îți atrage atenția instantaneu, este „spusa” de masa din marmură cu vechia hartă a țării, aparținând lui Anghel Saligny. Împodobită cu stema ștearsă a regalității, masa din marmură a inginerului face parte din colțul dedicat celui ce a învins Dumărea. Alături de ea, familia marelui inginer Saligny a mai donat masa de lucru, o călămară argintată, ochelarii, două tablouri, o trușă tehnică și un covor. Alături de aceste exponate, ce ar face cinste oricărui muzeu al lumii, găsim o serie de piese de pe locomotivele cu abur. Dintre acestea, cutia de unsoare *Gheorghe Cosmovici* este privită cu respect de către muzeograf. Asta și din pricina faptului că este o mare inovație românească, care a facilitat funcționarea locomotivei cu abur, cu posibilitatea schimbării uleiului la trei ani. Toate aceste exponate sunt adevărate mărturii ale perioadei de început a căilor ferate. Fiecare are o semnificație anume, distingându-se prin mesajul istoric pe care îl reprezintă.

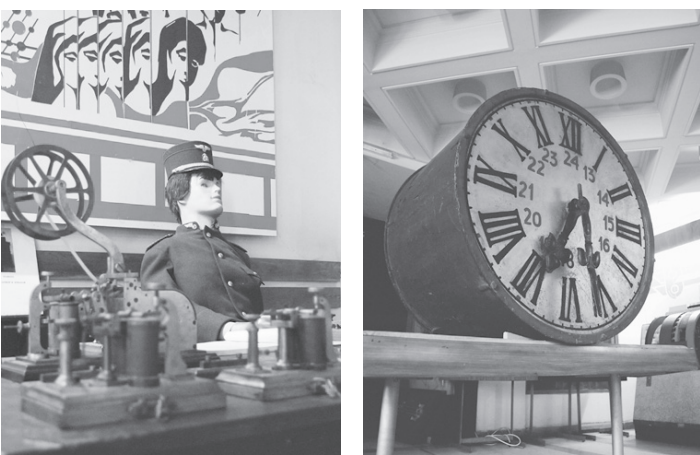
Despărțită de un tunel în care se află garată o bicicletă mecanică (drezină), care circula pe calea ferată între cele două războaie mondiale, ultima sală abundă în felurite machete. De la boghiuri și până la vagoane de marfă ori automotoare. Toate reproduse până la cele mai mici detalii ale modelelor adevărate. Tot acolo există o masă a împiegtatului de mișcare, din secolul al XIX-lea, dotată cu toată aparatura specifică. De asemenea, aici mai avem expuse: o centrală de ceasuri Siemens-Halsche, vechi unelte de lucru la calea ferată, precum și un drapel care a aparținut societății sindicale a mecanicilor de locomotivă din Cluj, din anul 1927. În prezent, acesta face parte din patrimoniul național.

Muzeul CFR ocupă un loc aparte în peisajul cultural al Capitalei. Aici fiecare lucrător al căilor ferate se regăsește sufletește, rememorând cu pioșenie trecutul și munca înaintașilor.

Fiecare dintre noi, vizitând un muzeu, poate deveni, după cum scria marele Octavian Goga, un „*drumeț statornic al lumii veșnic neschimbate*”.

Unde se află Muzeul CFR?
Muzeul CFR se afla pe Calea Griviței, la numărul 193B, în apropiere de Gara de Nord.
Muzeul se poate vizita de miercuri până duminică, între orele 10.00 - 16.00.

Foto și text: Mihăiță ENACHE, student, anul II, Facultatea de Jurnalism, Comunicare și Relații Publice

CULTURĂ, ISTORIE, IDENTITATE

La dezbaterea din seria *Conferințele educației XVII* de joi 20 ianuarie 2011, ora 16.00, sala *Istrate Micescu* a Bibliotecii Pedagogice Naționale „I.C. Petrescu” a fost neîncăpătoare. Manifestarea a stat sub semnul *Zilei Culturii Naționale*, data de naștere a lui Eminescu. Dintre temele dezbaterii amin-tim următoarele: *Zua lui Mihai*

Eminescu - Zua Culturii Naționale: sensurile unei opțiuni. Identitatea națională - o idee în criză. Cauze, metamorfoze, efecte, Lumea românească: între de-gradarea imaginii de sine și opoziții externe, Conștiința națională în Satul Global, Paradoxul identității al tinerei generații, Redescoperirea identității prin cultură, istorie,

Programele Televiziunii *România de Mâine* și *RRM Student FM*

TVRM Educațional

LUNI – 31 ianuarie 2011

06:00 *Promo USH*
 06:05 **Cronica scepticului** (r)
 06:30 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi** (r)
 08:00 **Stele de mâine.**
 Emisiune de Dumitru Lupu
 08:30 **Parodi Press.** Emisiune de Nicolae Iliescu
 09:00 **Nimic fără lege.** Emisiune de Florin Făiniși
 09:30 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
 13:00 **Academica – Știință.**
 Emisiune de Alexandru Mironov
 14:00 **TVRM-edicina.** Prof. univ. dr. Dorin Sarafoleanu la dispoziția dvs.
 14:58 *Promo USH*
 15:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
 18:30 **Stagiunea muzicală TVRM.**
 Emisiune de Stela Cristea
 19:00 **Comorile orașului.**
 Emisiune de Cezar Lungu
 19:30 **Stele de mâine.**
 Emisiune de Dumitru Lupu
 20:00 **Apel telefonic.**
 Emisiune de George Nicolau
 21:00 **Vedetele și fanii lor.**
 Emisiune de Narcisa Teaciuc
 22:00 **Harețiștii.** Emisiune de Mugur Popovici
 22:30 **Film documentar – Tehnologia azi**
 23:00 **Contrapunct.**
 Emisiune de George Marinescu
 00:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret** (r)
 04:00 **Apel telefonic** (r)
 05:00 **Invitatul de la ora 13** (r)

MARȚI – 1 februarie 2011

06:00 *Promo USH*
 06:05 **Harețiștii**(r)
 06:30 **Mama, tata, ziaarele și eu** (r)
 07:00 **Grădina cu statui** (r)
 08:00 **Stele de mâine.**
 Emisiune de Dumitru Lupu
 08:30 **La sfat cu medicul.**
 Emisiune de Irina Haidetș
 09:00 **Gândești, deci exiști.**
 Emisiune de Victorița Duțu
 09:30 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
 13:00 **Invitatul de la ora 13.**
 Emisiune de Sorin Lupașcu
 14:00 **Din sălile de concert.**
 Emisiune de Mihai Darie
 14:30 **Un răspuns pentru fiecare.**
 Emisiune de Simona Șerban
 15:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
 18:30 **Mama, tata, ziaarele și eu.**
 Emisiune de Viorel Popescu
 19:00 **Calendar cultural – luna februarie.**
 Emisiune de Ion Dodu Bălan
 20:00 **Recital muzical.**
 Emisiune de Dumitru Cucu
 20:30 **Nocturna.** Emisiune de Mugur Popovici
 22:00 **Ani de liceu.** Emisiune de Mugur Popovici
 22:30 **Film documentar- Tehnologia azi**
 23:15 **Muzart.** Emisiune de Nicolae Dumitru

TVRM Cultural

LUNI – 31 ianuarie 2011

06:00 **Stele de mâine** (r)
 06:30 **Cronica scepticului** (r)
 07:00 **Academia copiilor** (r)
 08:00 **Mapamond cultural**
 08:30 **Stele de mâine**
 09:00 **Panteon** (r)
 09:30 **Am venit cu drag la voi** (r)
 11:30 **Echipele „Gusti”** (r)
 12:30 **Șlagăr fix**
 13:00 **Ecumenica** (r)
 14:00 **TVRM-edicina – direct**
 15:00 **Dor de acasă** (r)
 17:00 **Teatrul în fotoliul de acasă**
 18:00 **Un răspuns pentru fiecare**
 18:30 **Recital muzical** (r)
 19:00 **Aplauze pentru harețiști**
 19:30 **La sfat cu medicul**
 20:00 **În căutarea folk-ului pierdut** (r)
 21:00 **Cărți în instanță**
 22:00 **Film serial**
 22:45 **Șlagăr fix**
 23:00 **TVRM-edicina** (r)
 00:00 **Echipele „Gusti”** (r)
 01:00 **Am venit cu drag la voi** (r)
 03:00 **Ecumenica** (r)
 04:00 **Cărți în instanță** (r)
 05:00 **TVRM-edicina** (r)

MARȚI – 1 februarie 2011

06:00 **Stele de mâine** (r)
 06:30 **Nimic fără lege** (r)
 07:00 **Contrapunct**
 08:00 **Mapamond cultural**
 08:30 **Stele de mâine**
 09:00 **Generalul Cinema** (r)
 09:30 **La sfat cu medicul** (r)
 10:00 **Film artistic străin**
Iubirea vieții mele (SUA, 1940)(r)
 11:30 **Agricultura și alimentația** (r)
 12:30 **Circulați, vă rog!**
 13:00 **Invitatul de la ora 13 – direct**
 14:00 **Știință și spiritualitate**
 15:00 **Film serial** (r)
 15:45 **Șlagăr fix** (r)
 16:00 **Stagiune muzicală TVRM**
 16:30 **Biblioteca virtuală** (r)
 17:00 **Teatrul în fotoliul de acasă** (r)
 18:00 **Academia copiilor** (r)
 19:00 **Românul, cetățean european** (r)
 19:30 **Comorile orașului**
 20:00 **Mama, tata, ziaarele și eu**
 20:30 **Nocturna – direct**

00:00 **Teleamfiteatrul Universității**

*Spiru Haret**

04:00 **La hanul morăriței**(r)

05:00 **Călători în timp** (r)

MIERCURI – 2 februarie 2011

06:00 *Promo USH*
 06:10 **Ani de liceu** (r)
 06:40 **Mama, tata, ziaarele și eu** (r)
 07:00 **Contrapunct** (r)
 08:00 **Stele de mâine.**
 Emisiune de Dumitru Lupu
 08:30 **Virtuți și vicii.**
 Emisiune de Alexandru Lucinescu
 09:00 **Românul, cetățean european.**
 Emisiune de Cristina Păușan-Nuică
 09:30 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
 13:00 **Autografe muzicale.**
 Emisiune de Dumitru Cucu
 14:00 **TVRM-edicina.** Prof. univ. dr. Alexandru Oproiu la dispoziția dvs.
 15:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
 18:30 **Mama, tata, ziaarele și eu.**
 Emisiune de Viorel Popescu
 19:00 **Lumea văzută de aproape.**
 Emisiune de Neagu Udroi
 20:00 **Noi consumatorii.**
 Emisiune de Mihail Dumitru Sandu
 20:30 **Circulați, vă rog!**
 Emisiune de George Nicolau
 21:00 **Academica – Economia pentru cine?**
 Emisiune de Ilie Șerbănescu
 22:00 **Lumea sporturilor.**
 Emisiune de Cristina Matei
 22:30 **Film documentar - Filme, filme, filme**
 23:00 **Contrapunct.**
 Emisiune de George Marinescu
 00:15 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret** (r)
 04:00 **Calendar cultural**(r)
 05:00 **Vedetele si fanii lor** (r)

JOI – 3 februarie 2011

06:00 *Promo USH*
 06:10 **Lumea sporturilor** (r)
 06:40 **Mama, tata, ziaarele și eu** (r)
 07:00 **Lumea văzută de aproape** (r)
 08:00 **Stele de mâine.**
 Emisiune de Dumitru Lupu
 08:30 **Academica Știința.**
 Emisiune de Alexandru Mironov (r)
 09:30 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
 13:00 **La hanul morăriței.**
 Emisiune de Paulina Irimia
 14:00 **TVRM-edicina.** Prof. univ. dr. Andrei Firică la dispoziția dvs
 15:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
 18:30 **Mama, tata, ziaarele și eu.**
 Emisiune de Viorel Popescu
 19:00 **Agricultura și alimentația.**
 Emisiune de Constantin Predilă
 20:00 **Întâlnire cu folclorul.**
 Emisiune de Theodora Popescu
 20:30 **Atelier tv studentesc.**
 Emisiune de Ciprian Vasilescu
 21:00 **Academica - Cărți în instanță.**
 Emisiune de Florin Rotaru
 22:30 **Lauri pentru liceeni.**
 Emisiune de Cristina Matei

MIERCURI – 2 februarie 2011

06:00 **Stele de mâine** (r)
 06:30 **Circulați, vă rog** (r)
 07:00 **Femeia, adevăr și poveste** (r)
 08:00 **Mapamond cultural**
 08:30 **Stele de mâine**
 09:00 **Parodi press** (r)
 09:30 **Mama, tata, ziaarele și eu** (r)
 10:00 **Nocturna** (r)
 11:30 **Am venit cu drag la voi**
 13:30 **Deutsche Welle** (r)
 14:00 **TVRM-edicina – direct**
 15:00 **Film serial** (r)
 15:45 **Șlagăr fix** (r)
 16:00 **Arhiva TVRM** (r)
 17:00 **Cărți în instanță** (r)
 18:00 **Viața ca un spectacol** (r)
 19:00 **La Hanul Morăriței** (r)
 20:00 **Mama, tata, ziaarele și eu**
 20:30 **Noi, consumatorii**
 21:00 **Echipele „Gusti”**
 22:00 **Film serial**
 22:45 **Șlagăr fix**
 23:00 **TVRM-edicina** (r)
 00:00 **Vedetele și fanii lor** (r)
 01:00 **Cărți în instanță** (r)
 02:00 **Viața ca un spectacol** (r)
 03:00 **La Hanul Morăriței** (r)
 04:00 **Echipele „Gusti”** (r)
 05:00 **TVRM-edicina** (r)

JOI – 3 februarie 2011

06:00 **Stele de mâine** (r)
 06:30 **Scrisori de acreditare** (r)
 07:00 **Contrapunct**
 08:00 **Mapamond cultural**
 08:30 **Stele de mâine**
 09:00 **Nimic fără lege** (r)
 09:30 **Mama, tata, ziaarele și eu** (r)
 10:00 **Galele TVRM** (r)
 11:30 **Adevăratele stele** (r)
 13:00 **Teatrul în fotoliul de acasă** (r)
 14:00 **TVRM-edicina – direct**
 15:00 **Film serial** (r)
 15:45 **Șlagăr fix** (r)
 16:00 **Grădina cu statui** (r)
 17:00 **Nocturna** (r)
 18:30 **Arhiva TVRM**

22:30 **Film documentar – Absolut minunat**
 23:00 **Consum cultura.**
 Emisiune de George Stanca
 00:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
 04:00 **Nocturna** (r)
 05:30 **Deschide cartea!** (r)

VINERI – 4 februarie 2011

06:00 *Promo USH*
 06:10 **Lauri pentru liceeni** (r)
 06:30 **Mama, tata, ziaarele și eu** (r)
 07:00 **Contrapunct** (r)
 08:00 **Stele de mâine.**
 Emisiune de Dumitru Lupu
 08:30 **Călători în timp.**
 Emisiune de Violeta Screciu
 09:30 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
 13:00 **Femeia – adevăr și poveste.**
 Emisiune de Ana Maria Ghiur
 14:00 **Din sălile de concert.**
 Emisiune de Mihai Darie
 14:30 **Cronica ST.** Emisiune de Cristian Român
 15:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
 18:30 **Mama, tata, ziaarele și eu.**
 Emisiune de Viorel Popescu
 19:00 **Panteon.** Emisiune de Neagu Udroi
 19:30 **Recital muzical.**
 Emisiune de Dumitru Cucu
 20:00 **Apel telefonic.**
 Emisiune de George Nicolau
 21:00 **Casă dulce românească.**
 Emisiune de Cătălin Maximciuc
 22:00 **Performeri în arenă.**
 Emisiune de Mugur Popovici
 22:30 **Cinefilia.** Emisiune de Daniel Paraschiv
 23:00 **La hanul morăriței.**
 Emisiune de Paulina Irimia
 00:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret** (r)
 04:00 **Apel telefonic** (r)
 05:00 **Panteon** (r)
 05:30 **Atelier TV studentesc**(r)

SÂMBĂȚĂ – 5 februarie 2011

06:00 *Promo USH*
 06:10 **Performeri în arenă**(r)
 06:30 **Casă dulce românească** (r)
 07:30 **Vorbiți, scrieți românește** (r)
 08:00 **Stele de mâine.**
 Emisiune de Dumitru Lupu
 08:30 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
 10:30 **Biblioteca virtuală.**
 Emisiune de Ionel Benea
 11:00 **Academia copiilor.**
 Emisiune de Irina Haidetș
 12:00 **Întâlnire cu folclorul.**
 Emisiune de Theodora Popescu
 12:30 **Cronica scepticului.**
 Emisiune de Cristian Român
 12:57 *Promo*
 13:00 **En garde!** Emisiune de Carmen Fulger
 14:00 **Un actor în culise.**
 Emisiune de Viorel Popescu
 14:30 **Adevăratele stele.**
 Emisiune de Sorin Lupașcu
 15:58 *Promo*
 16:00 **Magazin de weekend.**
 Emisiune de Marius Voicu
 16:30 **Cinepanorama.**
 Emisiune de Eugen Atanasiu

19.30 **Cronica scepticului** (r)
 20.00 **Mama, tata, ziaarele și eu**
 20.30 **Virtuți și vicii**
 21.00 **Teatrul în fotoliul de acasă**
 22.00 **Film serial**
 22.45 **Șlagăr fix**
 23.00 **TVRM-edicina** (r)
 00.00 **Galele TVRM** (r)
 01.30 **Cronica scepticului** (r)
 02.00 **Adevăratele stele** (r)
 03.30 **Grădina cu statui** (r)
 04.30 **Virtuți și vicii** (r)
 05.00 **TVRM-edicina** (r)

VINERI – 4 februarie 2011

06.00 **Stele de mâine** (r)
 06.30 **Noi, consumatorii** (r)
 07.00 **Arhiva TVRM**
 08.00 **Mapamond cultural**
 08.30 **Stele de mâine**
 09.00 **Aplauze pentru harețiști** (r)
 09.30 **Mama, tata, ziaarele și eu** (r)
 10.00 **En garde!** (r)
 11.00 **Atelier TV studentesc**
 11.30 **Cronica ST** (r)
 12.00 **Teatrul în fotoliul de acasă** (r)
 13.00 **Comorile orașului** (r)
 13.30 **Deutsche Welle** (r)
 14.00 **Lumea văzută de aproape** (r)
 15.00 **Film serial** (r)
 15.45 **Șlagăr fix** (r)
 16.00 **Echipele „Gusti”** (r)
 17.00 **Muz-art** (r)
 18.00 **Cinefilia** (r)
 18.30 **Scrisori de acreditare** (r)
 19.00 **Consum cultura** (r)
 20.00 **Mama, tata, ziaarele și eu**
 20.30 **Nimic fără lege**
 21.00 **La Hanul Morăriței**
 22.00 **Românul, cetățean european**
 22.30 **Femeia, adevăr și poveste**
 23.30 **Stagiunea muzicală TVRM** (r)
 00.00 **Atelier TV studentesc** (r)
 00.30 **En garde!** (r)
 01.30 **La Hanul Morăriței** (r)
 02.30 **Lumea văzută de aproape** (r)
 03.30 **Muz-art** (r)
 04.30 **Românul, cetățean european** (r)
 05.00 **Consum cultura** (r)

SÂMBĂȚĂ – 5 februarie 2011

06.00 **Stele de mâine** (r)
 06.30 **Gândești, deci exiști** (r)
 07.00 **Contrapunct**
 08.00 **Întâlnire cu folclorul** (r)
 08.30 **Stele de mâine**
 09.00 **Atelier TV studentesc** (r)

17:00 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi**
 18:30 **Contrapunct.** Emisiune de George Marinescu și Simona Șerban
 19:30 **Am venit cu drag la voi.**
 Emisiune de Georgel Nucă
 21:30 **Viața ca un spectacol.**
 Emisiune de Viorel Popescu
 22:30 **Film artistic – Șarpele alb (China)**
 Conform reglementărilor CNA filmul poate fi vizionat de copii cu acordul părinților. Film artistic - dramă (2004). Regia: Wu Jie Tai. Distribuție: Pan Yue Ming, Liu Tao, Chen Zihan. Filmul este una dintre nenumăratele ecranizări ale Legendei Șarpelui Alb. Un tânăr și nevinovat învățăcel se îndrăgostește de o tânără femeie, fără să știe că, de fapt, este o intrupare a Răului.
 00:00 **Cafe concert.** Emisiune de Sorin Petre
 00:30 **Adevăratele stele** (r)
 02:00 **Viața ca un spectacol** (r)
 03:00 **Academica Știință** (r)
 04:00 **Am venit cu drag la voi** (r)

DUMINICĂ – 6 februarie 2011

06:00 *Promo USH*
 06:10 **Cinepanorama** (r)
 06:30 **Panteon** (r)
 07:00 **Deutsche Welle.**
 Emisiune de Simona Șerban
 07:30 **Deschide cartea!**
 Emisiune de Alexandru Mironov
 08:00 **Ecumenica.** Emisiune de Sorin Bejan
 09:00 **Vorbiți, scrieți românește.**
 Emisiune de Valeriu Marinescu
 09:30 **Basmele copilăriei.**
 Emisiune de Carmen Fulger
 10:30 **Idei în dialog.**
 Emisiune de Corneliu Toader
 12:00 **Starea de duminică.**
 Emisiune de Sorin Bejan
 12:30 **Scena ca istorie.**
 Emisiune de Violeta Screciu
 13:30 **Miorita – antologie de folclor tradițional.**
 Emisiune de Ioan Filip
 14:00 **Șlagăr fix.** Realizator Sorin Lupașcu
 15:00 **Teatrul în fotoliul de acasă.**
 Emisiune de Viorel Popescu
 16:00 **În căutarea folk-ului pierdut.**
 Emisiune de Maria Gheorghiu
 17:00 **Scrisori de acreditare.**
 Emisiune de Mihaela Mihailide
 17:30 **Dor de-acasă.** Emisiune de divertisment
 Realizator Puiu Stoicescu
 19:30 **Grădina cu statui.**
 Emisiune de Neagu Udroi
 20:30 **Galele TVRM organizate de Societate Națională Spiru Haret pentru Educație Știință și Cultură**
 Emisiune de Georgel Nucă
 22:00 **Film artistic: Uniți în dragoste**
 Genul: dramă - Austria (2002). Vreni și Salî sunt făcuți unul pentru celălalt. Din păcate, tații lor se ceartă din cauza unei bucați de pământ iar urmările sunt dezastruoase pentru ambele familii. Numai când din cele două familii s-a ales praful, Salî și Vreni au ocazia să-și trăiască povestea de dragoste, chiar dacă numai pentru o noapte...
 01:00 **Dor de-acasă** (r)
 03:00 **Galele TVRM** (r)
 05:00 **Scena ca istorie** (r)

*În emisiunea **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret** sunt prezentate **Consultații pentru sesiunea de examene.** Emisiunea este realizată în cadrul Departamentului Învățământ.

09.30 **Mama, tata, ziaarele și eu** (r)
 10.00 **Academia copiilor**
 11.00 **Lumea văzută de aproape**
 12.00 **Știință și spiritualitate** (r)
 13.00 **Invitatul de la ora 13** (r)
 14.00 **Scrisori de acreditare**
 14.30 **În căutarea folk-ului pierdut**
 15.30 **Gândești, deci exiști**
 16.00 **Adevăratele stele**
 17.30 **Virtuți și vicii** (r)
 18.00 **Viața ca un spectacol**
 19.00 **Aplauze pentru harețiști**
 19.30 **Interesul general**
 20.00 **Generalul cinema**
 20.30 **Cronica scepticului**
 21.00 **Galele TVRM**
 22.30 **Lumea văzută de aproape** (r)
 23.30 **Femeia, adevăr și poveste** (r)
 00.30 **Invitatul de la ora 13** (r)
 01.30 **Academia copiilor** (r)
 02.30 **Scrisori de acreditare** (r)
 03.00 **Gândești, deci exiști** (r)
 03.30 **Viața ca un spectacol** (r)
 04.30 **Galele TVRM** (r)

DUMINICĂ – 6 februarie 2011

06.00 **Stele de mâine** (r)
 06.30 **Aplauze pentru harețiști** (r)
 07.00 **Gândești, deci exiști!** (r)
 07.30 **Stagiunea muzicală TVRM** (r)
 08.00 **Cronica ST**
 08.30 **Stele de mâine**
 09.00 **Deutsche Welle**
 09.30 **Noi, consumatorii** (r)
 10.00 **Ecumenica**
 11.00 **USH după 20 de ani**
 11.30 **Recital muzical**
 12.00 **Agricultura și alimentația**
 13.00 **Întâlnire cu folclorul**
 13.30 **Grădina cu statui**
 14.30 **Parodi press**
 15.00 **Muz-art**
 16.00 **Cinefilia**
 16.30 **Consum cultura**
 17.30 **Dor de-acasă – direct**
 19.30 **Panteon**
 20.00 **En garde!**
 21.00 **Film artistic străin**
Păcatul lui Harold Diddlebock (SUA, 1947)

22.30 **Interesul general** (r)
 23.00 **Biblioteca virtuală**
 23.30 **Arhiva TVRM** (r)
 00.30 **Agricultura și alimentația** (r)
 01.30 **Dor de-acasă** (r)
 03.30 **Biblioteca virtuală** (r)
 04.00 **En garde!** (r)
 05.00 **Grădina cu statui** (r)

RADIO ROMÂNIA DE MÂINE — STUDENT FM

LUNI – VINERI

07.00-10.00
BUNĂ DIMINEAȚA USH!
 Realizator: Tiberiu Ursan

10.00-13.00
TACHE ȘI FACE
 Realizator: Robert Tache

13.00-16.00
CUTIA PANDOREI
 Realizator: Kristine
Marți 13.00-14.00 – INVITATUL DE LA ORA 13
 Realizator: Sorin Lupașcu

16.00-19.00
FRESH NEWS
 Realizatori: Otilia Zamfir

19.00-22.00
DESTRESEARA
 Realizator: Maria Ilie

22.00-23.00
Luni-Joi MUZICĂ
Vineri 00.00-06.00 – NIGHT FEVER

23.00-24.00
Luni-Joi CAFÈ NOCTURN
 Realizator: Luminița Bondrea
Luni</

